

Міністерство освіти і науки України
Сумський державний університет
Центр заочної, дистанційної та вечірньої форм навчання
Кафедра германської філології

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА
на здобуття освітнього ступеня «магістр»

Спеціальність 035 «Філологія»
Спеціалізація 035.041 «Германські мови та літератури
(переклад включно), перша – англійська»

Відтворення вербалізованого образу Жінки в українському
перекладі роману-антиутопії М. Етвуд «Оповідь служниці»

Допущено до захисту «__» _____ 20 р.

Зав. каф. германської філології ___ канд. філол. наук, доц.

Баранова С.В.

Виконала:
студ. групи ПР.мз-21с
Сердюк Вікторія Сергіївна

Науковий керівник :
кандидат філол. наук
Бровкіна Оксана Володимирівна

Зміст

Вступ	3
Розділ 1. Постколоніальні та феміністичні аспекти «Розповіді служниці»	6
1.1 Маргарет Етвуд і фемінізм	6
1.2 Різні та суворі обмеження в Гілеаді	13
1.3 Відсутність права висловлювати думку	14
1.4 Втрата ідентичності	15
1.5 Відносини між жінками	16
Розділ 2 Вербалізація образу «Жінки» в романі «Розповідь служниці»	17
2.1 Словесні засоби виразності образу «Зовнішності жінки»	24
2.2 “ Лінгвістичний образ « Особистості жінки ”	28
2.3 Вербалізація стереотипів в перекладі	31
2.4 Роль кольорів у формуванні образів жінки	36
2.4.1. Дружини	38
2.4.2 Тітки	39
2.4.3 Служниці	41
2.4.4 Нежінки	43
2.4.5 Марта	44
2.5 Опір гнобленню	46
Розділ 3 Методика викладання	
..52	
Висновок	61
Список літератури :	
56Резюме.....	

Вступ

У сучасному світі становище жінки в суспільстві характеризується нерівністю. Ця проблема існує у всіх сферах життя. Стереотипи, які нав'язувалися століттями, зараз актуальні як ніколи. Крім того, Маргарет Етвуд також приділяла особливу увагу цьому питанню, тому більшість її робіт присвячені цій темі. Основна увага зосереджена на внутрішньому світі героїв.

Актуальність теми роботи зумовлена загальною оцінкою поняття «жінка». Більшість творів характеризують особливості внутрішнього світу жінки та її поведінку.

Ще одна відома феміністка - Емма Вотсон. Вона не тільки британська актриса, а й посол доброї волі ООН-Жінки. Як і Маргарет, вона виступила зі зворушливою промовою про гендерну нерівність і як з нею боротися.

Ця робота присвячена антиутопічному роману Маргарет Етвуд «Розповідь служниці », зосереджена на жіночих персонажах і використанні стилістичних засобів. Етвуд, канадська письменниця, також поет і літературний критик. Крім того, головними темами її книг є роль і місце жінки в суспільстві, функція жінки, стосунки між жінкою та чоловіком, життя та смерті.

Метою роботи є комплексний аналіз вербальних засобів вираження концепту «жінка» в романі-антиутопії Маргарет Етвуд «Розповідь служниці».

Реалізація поставленої мети передбачає вирішення таких завдань:

- дослідити основні поняття: «образу жінки» та «образу зовнішнього вигляду жінки»;
- дізнатися, які способи перекладу використано у перекладі Олена Оксенич;
- зрозуміти, чи зберіг перекладач усі риси та особливості опису жіночих образів;

- проаналізувати комплекс мовних засобів вербалізації досліджуваного концепту у творі.

Матеріал дослідження: роман-антиутопія «Розповідь служниці» М. Етвуд та переклад Олени Оксеніч.

Тема роботи: відтворення вербалізованого образу Жінки в українському перекладі роману-антиутопії «Розповідь служниці» М. Етвуд та в перекладі Олени Оксеніч.

Об'єктом дослідження є лексико-стилістичні прийоми в романі-антиутопії М. Етвуд «Розповідь служниці».

Предметом статті є методика відтворення лексико-стилістичних особливостей українського перекладу «Оповідання служниці».

Методи дослідження. Основним методом дослідження є дослівний переклад для отримання тексту цільовою мовою, який є таким же ідіоматичним. Автор також перефразовує окремі речення. У більшості випадків Маргарет використовує адаптацію, транспозицію, формальний і частковий еквівалент. Переклад підтверджується частковим еквівалентом. А згідно з Найдою, часткова еквівалентність — це відсутність одного або кількох аспектів еквівалентності.

Дана робота складається зі вступу, трьох розділів, висновку та списку використаної літератури. У вступі акцентується увага на актуальності даної теми сьогодні та основних завданнях аналізу цього твору.

У *Вступі* висвітлюється тема курсової роботи, об'єкт і предмет дослідження, а також основні завдання роботи, її новизна і практичне значення.

Перший розділ досліджує різні шедеври Маргарет Етвуд та її погляди та думки щодо різних стереотипів, гендерних міфів та стосунків між чоловіками та жінками. Оскільки Етвуд все життя була правозахисницею, вона хотіла розвіяти стереотипи про те, що чоловіки можуть домінувати над жінками, і хотіла підвищити роль жінки в цьому світі. Завдяки цьому вона стала популярною і впізнаваною.

Другий розділ присвячений постколоніальним і феміністичним аспектам «Розповіді служниці», щоб проілюструвати суворі обмеження в Гілеаді. Не тільки це, але й відсутність права висловлювати думку, втрата ідентичності та жіночих стосунків. Перекладач повністю відтворив задум і стиль автора, тож перед читачем постає картина тих часів. Саме в цьому розділі йдеться про те, як автор і перекладач зобразили зовнішність жінки. Важливо звернути увагу на те, як перекладач змалював жінок щодо їхніх вчинків, думок і розмов. Крім того, як жінки чинять опір або підкоряються серед жорстоких правил і обмежень. Тому знати, що означає кожен колір, дуже важливо.

Висновки підсумовують результати аналізу та вказують, чи досягнуто основних цілей.

Наведено список літератури, використаної при написанні цього дослідження.

Кваліфікаційна робота супроводжується списком літератури, який містить 52 критичні джерела, 2 літературних джерела та 2 лексикографічних.

Таким чином, тема жінки та її функції в суспільстві є однією з найважливіших. Канадська письменниця М. Етвуд торкається важливих гендерних проблем. Головна героїня твору — жінка, яка пройшла через багато випробувань. Більш детальний аналіз жіночих образів у романі можна знайти в подальших дослідженнях.

Розділ 1

Постколоніальні та феміністичні аспекти «Розповіді служниці»

1.1 Маргарет Етвуд і фемінізм

У наш час тема жінки, її прав і місця в суспільстві дуже популярна серед письменників. Наприклад, Маргарет Етвуд – канадська письменниця-феміністка. Багато її творів стосуються цієї теми. Дослідження Маргарет Етвуд про те, що означає бути жінкою. Вона охарактеризувала основні теми утопічної та антиутопічної літератури. Її поезія торкається різноманітних стереотипів, національних та гендерних міфів та стосунків [24, с.2]. Крім того, це питання стосується гноблення, нерівності, політики, суспільства, опору і спроба досягти свободи. Робота Маргарет Етвуд настільки ж популярна, тому що сучасні Ірак та Іран, де контролюються репродуктивні права жінок і поширені «вбивства честі» [25, с.1]. Насамперед вона відома як автор роману-антиутопії «Розповідь служниці» (1985) про насильство [21, с.1]. Тара Джонсон вважає, що погляд Етвуд на гендер досліджує міфи, які визначають жіночність, репрезентацію жіночих тіл у мистецтві, соціальну та економічну експлуатацію жінок, а також стосунки жінок з жінками і з чоловіками [1, с.69].

Цей шедевр літератури переклала Олена Оксеніч. У її доробку близько сорока книг, у тому числі твори Маргарет Етвуд. Вона закінчила Київський національний лінгвістичний університет та вільно володіє англійською та французькою мовами, тому успішно займається перекладами.

Її твори часто досліджують теми, пов'язані зі владою, контролем та іншими аспектами суспільства, що стосуються жінок.

Етвуд відома своїм вмінням створювати складні та інтелектуально захоплюючі героїні, які зіштовхуються із системою, що підтримує патріархальні

стереотипи та нерівності. Її твори, такі як «Розповідь служниці», відкривають глибину жіночого досвіду в умовах, де жінки піддані контролю.

Фемінізм у творчості Етвуд не лише створює складні жіночі образи, а й підкреслює важливість боротьби за рівні права та свободи жінок. Вона просуває ідею необхідності розуміння та визнання глибини проблем, які стикаються жінки у суспільстві.

Завдяки своїй відданості феміністичним ідеям у своїх творах, Маргарет Етвуд відіграє важливу роль у просуванні дискусій про рівність статей, свободу жінок та створення більш справедливого та рівноправного суспільства.

Крім того, поезія Маргарет Етвуд про стереотипи, особисті та гендерні міфи, завдяки яким ми керуємо нашим життям. У своїх есе та оповіданнях вона описує людську поведінку, принади життя в ті часи, будучи жінкою та постколоніальною Канадою [24, с. 1]. Все життя Етвуд була політично активною правозахисницею.

Вона хотіла розвіяти стереотипи про те, що чоловіки можуть домінувати над жінками, і хотіла підвищити роль жінки в цьому світі [2, с.17]. Юлія Чернова у своїй статті «Загальні риси романів Маргарет Етвуд» розповідає, що Маргарет створила свій власний неповторний стиль, її твори завжди мають глибокі сюжети та вміло передає людські емоції у своїх творах [13, с.124], есе та поезії, вона має справу з людською поведінкою, життям у двадцятому столітті та про те, що означає бути жінкою [24, с.5].

Таким чином, я вважаю, що сенс і образність передані повністю. Денотативне значення передається, оскільки всі значення співвідносяться з референтом і вказують на концепт. Якщо говорити про конотативне значення, то автор його зберіг. Крім того, перекладач перефразовує окремі речення на рівні синтаксичних значень за Комісаровим, але зміст та ідея зберігаються.

Образність — це літературний прийом, який відноситься до використання образної мови, щоб створити зрозумілу картину для читача. Читачі отримують уявлення про внутрішні емоції та почуття. Тому образність включає фізичні відчуття та внутрішні емоції [26].

Роман канадської письменниці М. Етвуд «Розповідь служниці» був опублікований у 1985 році . У цьому шедеврї Етвуд зображує розкол громадян Гілеаду, де жінки мають особливі ролі, одяг і обов'язки, без надії на звільнення [2,с.22]. Але конотативне значення зберігається повністю, ми розуміємо, в яких умовах вони жили і що відчували. Крім того, кожна жінка працює для загального блага громади та слави Гілеаду. Однак це утопічне суспільство пригнічує і контролює людей , але не покращує їх життя.

Власне кажучи, Маргарет хоче, щоб усі жінки не сприймали як належне все, що їх принижує, потрібно захищати себе та свою думку, а не бути тим, ким вас хоче бачити суспільство. І головне, не падайте духом і робіть те, що хочете [11, с.3].

Всі громадяни Гілеаду контролюються кастовою системою, де жінки мають різні стандарти поведінки, одягу та соціальних обов'язків. Ця сувора структура влади прагне усунути небажані тенденції та переконання під час управління населенням [2, с.41].

Джеремі Брукс встановлює тдіапазон сприйняття та образного вираження Етвуд, відзначаючи «баланс між внутрішнім баченням оповідача та чітким спостереженням реального світу». Її роботи пов'язані з модерністськими та постмодерністськими філософськими проблемами, природою реальності, історії та ідентичності [25, с.5].

Поняття «жінки» ніби демонструє певні стереотипи щодо статті. Це слово походить від латинського «conceptus», що означає думка, ідея або концепція.

За «Словником української мови» жінка — 1. Особа жіночого роду; протилежність чоловікам. 2. Дорослий, на відміну від маленької дівчинки. 3. Заміжня особа

Вікіпедія пропонує ширше визначення: «Жінка — це доросла жінка. Діти та підлітки жіночої статі називаються дівчатками, хоча іноді термін «жінка» використовується узагальнено для всіх жінок, наприклад: права жінок поширюються як на дорослих жінок, так і на дівчаток » .

Поняття «жінка» розкривається через опис психічних та емоційних станів жінки, через опис її спілкування. Крім того, це зовнішні характеристики жінки, які також функціонують як відображення її внутрішнього стану. Адже, як відомо, зовнішність – це прояв психологічних особливостей людини .

Отже, концепти відображають усю картину світу, яка в ньому вербалізована. Вона відображає природно-фізичний, фізіологічний та інтелектуальний стан . Зокрема вік, зовнішність, риси характеру, поведінка та погляди. Вони були сформовані на основі ролі жінки в суспільстві .

Крім того, у них немає вибору, тому що всюди охорона, і вони не зможуть втекти. Їм тут дуже важко, бо вони не бачать своєї справжньої родини. Крім того, вони не мають імен, оскільки це залежить від імені власника будинку, де вони живуть, наприклад Гленова або Фредова. Це нагадує майно командирів та їхніх дружин. Крім того, вони можуть носити тільки сукні в підлогу і білий капелюх, так як волосся повинні бути приховане.

Не повинно бути відкритих частин тіла. Особливість жінок у тому, що кожна жінка має свій колір одягу. Їм забороняється наносити макіяж або використовувати засоби по догляду за шкірою. У Гілеаді краса не є головним і важливим для жінок, тому що вона не має нічого спільного з їх головним призначенням.

Колір у творі має символічне значення, він свідчить про соціальну диференціацію в суспільстві. Одяг вважається засобом вираження індивідуальності. Особливу увагу варто приділити кольорам, які на перший погляд можуть здатися неважливими.

Крім того, кольори — це не просто кольори, вони відображають роль жінок у Гілеаді. Колір жіночого одягу вказує на їхні обов'язки разом із прихованим змістом. Ставлення один до одного різняться в залежності від кольору сукні. Їхнє вбрання не тільки затьмарює обличчя і не дає побачити тіла, але й підпорядковує зір. Жінка не помічається системою, тому що це не має значення [13].

Автор стверджує, що помилитися неможливо, адже кольори займають важливе місце. Автор стверджує, що помилитися неможливо, адже вони займають важливе місце.

Отже, значення синього можна зрозуміти в такому реченні: «Вона не відійшла вбік, щоб впустити мене, вона просто стояла в дверях, блокуючи вхід. Вона хотіла, щоб я відчув, що я не можу увійти в будинок, якщо вона того не скаже». Цей абзац показує нам, хто така дружина командира і у що вона одягнена: «у своїй довгій пудрово-блакитній мантиї».

На цьому прикладі ми бачимо, що з перших секунд вона доброзичлива і хоче показати, що вона найголовніша і повинна виконувати її накази. Тому зберігається авторський задум і відтворюється конотативно-денотативне значення. Вона не упустила жодної деталі.

Наприклад, синій колір символізує верховенство, перемогу, байдужість. Ті жінки, які носять блакитний одяг, одружені з Командорами. Роль служниць у роботі значно знижується. Це ті жінки в суспільстві, які здорові і можуть мати дітей. Оточуючі ставляться до таких жінок по-різному: їх зневажають і ненавидять.

Крім того, служниці повинні носити довгі червоні сукні, які прикривають тіло. Кожен, хто погляне на їхні вбрання, відразу зрозуміє, хто вони і що вони роблять, їх головне призначення.

Як відомо, червоний символізує пристрасть, але це також колір здоров'я та молодості [4,с.4]. Вони також носять білі шапки, тому що тоді їхні обличчя не видно. Вони ніби відокремлені від усього світу і від інших людей, тому що в таких шапках не зручно розмовляти.

Офред так описує свою форму: «Усе, за винятком крил навколо обличчя, червоне: колір крові, що визначає нас. Пишна спідниця довжиною до щиколоток зібрана під пласкою кокеткою, яка закриває груди, рукави теж пишні. Білі крильця теж обов'язкові, вони заважають нам не лише бачити, а й бути побаченими. Мені ніколи не личив червоний, не мій колір.» [30, с.14].

Жінкам неприпустимо носити короткі спідниці та панчохи. Такого в Гілеаді не побачиш, хіба що туристи. Коротка спідниця символізує щось вульгарне, нескромне і розбещене, а це повна протилежність служниць.

Автор використовує багато епітетів на кшталт «майже голі в своїх тонких панчохах, кричущі, туфлі на високих підборах». Автор також використовує порівняння «ноги, як тонкі знаряддя тортур». Автор, як завжди, описує всі деталі, особливо спідницю, панчохи, туфлі, підбори та ремінці. Для читача дуже важливо мати певний образ героя.

Дружини несуть відповідальність за виховання дітей. Дружини почуваються дуже нещасливими, бо не можуть робити те, що хочуть, і мати свою думку. Таким чином, у романі істотно нівелюється роль жінки як продовжувачки роду людського.

З цієї причини Маргарет Етвуд описує Гілеад, де жінки не мають своїх прав, вони змушені жити як рабині. У цьому романі жінки, особливо служниці, страждають від гноблення через свою стать і через те, що вони жінки. «Розповідь служниці» стає закликком до дії і того, що потрібно зробити, щоб цього не сталося в наш час [2, с.6].

Жінок Гілеаду пригнічує суспільство, яке не дає їм свободи. Їх гноблять люди, які насолоджуються їхньою покорою. Їх пригнічують інші жінки, тітки, які нав'язують їм, що робити і що думати.

Крім того, їх гнобить релігія, яка є основною причиною всіх інших переслідувань. Їх переслідують за те, що вони жінки [4,с.3].

Таким чином Маргарет описала всіх жителів Гілеаду. Жінки в цій поемі є головними героями, які показують, що жити в такому суспільстві дуже важко, а часом і неможливо.

Насправді Гілеад — це патріархальне суспільство, яке дуже відрізняється від звичайного. Це навіть не можна назвати суспільством, тому що там немає поваги і розуміння. Автор пише навіть не слово тіло, а плоть, що показує ставлення оточуючих до нього.

Універсальною формою взаємовідносин між людьми є спілкування. У них повною мірою розкриваються всі сторони людської природи, можуть бути передані найтонші відтінки людських настроїв, почуттів, думок.

На жаль, ні про яку дружбу чи повагу тут не може бути й мови. Тітки тільки примушують покоївок до смирення, б'ють і погрожують.

Служниці не можуть розмовляти одна з одною, тому що їх відправляють до колонії, а це найгірше, що може статися. Вони залякані і нікому не вірять.

У більшості випадків Маргарет використовує дослівний переклад і транспозицію. Згідно з Найдю, дослівний переклад означає дослівний переклад, досягаючи ідіоматичності тексту.

Таким чином, твір Маргарет непросто перекладати, адже у нього є своя історія та певні емоційні слова. Треба звертати увагу на деталі і не упускати нічого важливого. «Розповідь служниці» показує, що тема прав жінки та рівності всіх людей залишається популярною та важливою.

Тому не варто про це мовчати, щоб уникнути таких сумних наслідків, які демонструє Маргарет. На основі цих теоретичних праць можна виділити характерні риси стилю письменника.

По-перше, це детальний опис зовнішності і не тільки. По-друге, на початку кожного твору вона вказує певний епіграф. І ще одна особливість – депресивний стиль письменника.

1.2 Різні та суворі обмеження в Гілеаді

Гілеа пов'язаний з певними правилами та обмеженнями. Тут жінкам законом заборонено читати книжки, носити короткі сукні, не погоджуватися з жінками та командирами.

Крім того, усіх жінок звільняють і забороняють доступ до власних банківських рахунків. Усі служниці в Гілеаді сумні й похмурі, бо не мають вибору й слів. Читати й писати дозволено лише командирам і тіткам [1,с .74].

У Гілеаді найважливіше- реалізація призначення. Життя служниць це життя у в'язниці та виконувannya наказів.

Вони змушені виконувати свої обов'язки та стримувати свої емоції та дії.

Їх слова та думки тут нікому не потрібні. Це жахливо, жити не маючи права на своє майбутнє.

Їхнє життя - це абсурд, вони лише виконують свою місію. Життя в Гілеаді - це не лише позбавлення свободи, але й позбавлення голосу.

У служниць є страх, особливо страх не завагітніти. Таким чином їх відправляють до колоній, де нечисте повітря та погані умови для життя. Мойра так описує колонії, від яких леденить кров: «токсичне сміттєзвалище та викиди радіації. Вони вважають, що на це у вас максимум три роки, поки твій ніс не впаде, а шкіра відтягнеться, як гумові рукавички » [30,с.191].

На відміну від Офреда , є жінки, які жертвують собою заради свободи. Мойра чинить опір і тікає.

Інші жінки носять кольоровий одяг, який демонструє їхню роль і соціальний клас. Наприклад, Дружини, які мають найбільше свободи серед жінок - носять блакитний і бірюзовий [1, с. 69]. Тітки є типом жіноча сила в цій книзі.

1. 3 Відсутність права на висловлення думки

«Розповідь служниці» Маргарет Етвуд, зазвичай розглядає суспільство, де права людини суттєво обмежені. У цьому контексті, служниці є жінками, які підпадають під суворий режим і систему підпорядкування. Їхні права відсутні або суттєво обмежені, вони позбавлені свободи вибору, самовираження та контролю над власним життям.

У таких антиутопічних світах, як у «Розповіді служниці», жінки, що виконують роль служниць, мають обов'язок носити певний одяг, виконувати певні функції та не мати права на власне майбутнє чи самостійні рішення. Їхнє

життя контролюється суворою ієрархічною системою, і їм не надається можливість висловлювати власні думки чи переконання.

Ці служниці в романі є символом того, як суспільства можуть підпорядковувати окремі групи людей і позбавляти їх основних прав та свобод.

Служниць ніби немає в домі, вони потрібні лише для народження дітей.

У Гілеаді, світі з «Розповіді служниці», права жінок суттєво обмежені. Проте, деякі права все-таки залишаються. Деякі жінки можуть мати певний статус. Наприклад, «Дружини» - це жінки впливових чоловіків, які мають певні привілеї та можливість користуватися деякими благами цього суспільства.

У цьому суспільстві важливою функцією є родючість, тому служниці мають обов'язок народжувати дітей для впливових чоловіків.

Марти виконують функції служниць у домогосподарствах, але вони не зобов'язані народжувати дітей.

Однак у Гілеаді, загальна концепція прав жінок суттєво обмежена і контрольована режимом. Більшість жіночого населення має обмежені свободи, мало можливостей для самовираження та вирішення власного майбутнього.

Вважається, що жінки повинні бути слухняними і скромними [11]. Служниць ніби немає в домі, вони потрібні лише для народження дітей. Жінок недооцінюють і зневажають.

Вважається, що жінки повинні бути слухняними і покірними. Цими жінками маніпулюють і контролюють, тому вони мовчазні та пасивні. Офред і всі інші покоївки завжди знаходяться під наглядом влади і не можуть порушувати правила. Гілеад — в'язниця для жінок.

У цій антиутопії важливо розуміти, як обмеження прав та свобод може вплинути на життя та існування людини, показуючи небезпеку авторитаризму та підкреслюючи важливість захисту основних прав кожної людини.

1. 4 Втрата ідентичності

Маргарет Етвуд писала, коли в Канаді не було національної ідентичності [9, с.5]. У «Розповіді служниці» жінки не мають імен, а отже, і особистості.

Іншим проявом суворого обмеження є те, що їх справжнє ім'я не враховується, а натомість вони мають назву відповідно до імен власників житла. Наприклад, ім'я Оффред вона отримала від імені Командора - Фред.

«Розповідь служниці» Маргарет Етвуд – це роман, який висвітлює життя в тоталітарному суспільстві. Там люди втрачають свою ідентичність через систему контролю, підпорядковану політичним і релігійним установам.

Головна героїня втрачає своє ім'я, статус, свободу та особистість, стаючи лише служницею в системі, що визначає всі аспекти її життя. Ця втрата ідентичності є ключовим елементом, показуючи, як диктатура може позбавити людину її унікальності та влади над власним життям.

«Розповідь служниці» розглядає соціальні та політичні аспекти, такі як підпорядкування жінок, контроль над тілом та репродуктивність у тоталітарному суспільстві.

Зараз, як служниця, вона позбавлена свого минулого, а таємничі правлячі структури намагаються позбавити її будь-якої індивідуальності, зводячи до лише функції родючої жінки.

Автор використовує цю втрату ідентичності, щоб привернути увагу до проблем управління владою, гендерної нерівності та порушення особистої свободи.

1.5 Відносини між жінками

Насправді жінкам не подобається, що всі вони мають різні ролі та статус у Гілеаді, різні можливості та різні кольори одягу. Роз'єднуючи жінок, вони стають ворожими одна до одної. Наприклад, тітки в Гілеаді потрібні, щоб контролювати та пригнічувати інших жінок, коли вони не погоджуються. Гілеад не про жіночу дружбу, спільноту та повагу. Натомість вони є результатом власного гноблення.

Режим Гілеаду використовує їх, щоб контролювати інших жінок і запобігати будь-яким розбіжностям. Гілеадський режим надає тіткам особливі привілеї, наприклад, право читати і писати, а також їх не дозволяється відправляти в колонію [2, с.35].

Автор також описує роль жінки через її опис, особливо тіла. Вона описує їх дуже негативно і похмуро, відразу стає сумно, адже автор так точно відтворює образ жінки. Порівняння є на перший погляд дивними, але водночас такими точними.

Таким чином, «Розповідь служниці» Маргарет Етвуд — це роман про домінування та управління жінками з боку чоловіків, де свобода жінок обмежена через новий уряд. Це нове суспільство, нові правила і нові цінності. Режим Гілеаду запобігає феміністичній діяльності та опору, використовуючи жінок проти жінок, які гноблять одна одну.

Оскільки послідовне знищення особистості під впливом режиму є однією з головних характеристик антиутопії, завдання перекладача — зберегти образ героїв і відтворити зміни свідомості.

У «Розповіді служниці» відносини між жінками будуються в умовах підпорядкування та контролю. Головна героїня вступає в різноманітні взаємодії з іншими жінками: вона співчуває та навіть конкурує з іншими служницями та жінками в цьому суспільстві.

Ці відносини народжуються в умовах, де всі жінки перебувають під тиском системи, яка прагне підірвати солідарність та встановлювати конкуренцію між ними. Однак у цих взаємодіях також можна побачити протест, взаємне підтримування та спроби збереження гідності в таких умовах.

Перекладач вдало відображає внутрішній стан головного героя. Переклад також відображає багату метафоричну природу оригіналу, де суспільство пригнічує особистість жінки.

Розділ 2

Вербалізація образу «Жінки» в романі М. Етвуд «Розповідь служниці»

Закрийте очі і уявіть собі молодих жінок у червоних сукнях і білих капелюшках. Вони мають право тільки народжувати. Постійний нагляд охоронців. Вимушене перебування в будинку. Ні книжок, ні розваг. Ніяких прав і гендерної рівності. Це Гілеад, тоталітарна антиутопія.

Роман-антиутопія М. Етвуд «Розповідь служниці» є гімном фемінізму, через боротьбу за гендерну рівність і права жінок. Крім того, головною проблемою цього роману є тема жінок і жіночого тіла.

Головна героїня інтерпретує жіночість через власний досвід поневолення та прагне знайти способи виживання та збереження гідності в цій системі.

Автор також показує різноманітність жіночих образів через спогади про минуле, де вона має можливість відтворити різні варіанти існування жінок: вільні, незалежні, здатні приймати власні рішення.

Це розкриває протиріччя між підпорядкованою реальністю та бажанням вільного самовираження.

У цьому суспільстві жінки мають багато обмежень. Одним із прикладів цього є те, що їм заборонено читати, писати, володіти майном і грошима або виконувати роботу, не пов'язану з домашніми та домашніми обов'язками. Усі жінки в Гілеаді поділяються на: дружин, тіток, марф, служниць і нежінок[17].

Як бачите, Маргарет описує все в подробицях і це чудово:

<p>“Her eyebrows were plucked into thin arched lines, which gave her a permanent look of surprise, or outrage, or inquisitiveness, such as you might see on a startled chil. Not so her eyes, which were the flat hostile blue of a midsummer sky in bright sunlight, a blue that shuts you out. Her nose must</p>	<p>«Брови вищипані тонкими вигнутими лініями, від чого вона постійно мала здивований, чи розлючений, чи допитливий вигляд — такий вираз обличчя можна побачити у стривоженої дитини, але повіки під ними були втомлені. Очі — ні, вони були того плаского,</p>
--	--

<p>once have been what was called cute but now was too small for her face. Her face was not fat but it was large. Two lines led downward from the corners of her mouth; between them was her chin, clenched like a fist»“ [p.22].</p>	<p>ворожого синього кольору. Колись ніс, напевно, був з тих, які називають її гарненькими носиками, але ніні він став замалим для обличчя. Обличчя було не товсте, але велике. Від кутиків рота внизу ішли дві зморшки, між ними — стиснуте, наче кулак, підборіддя» [с.21].</p>
--	--

Насправді, автор використовує багато епітетів, щоб підкреслити зовнішність жінки, вона описує все так ретельно і точно, про волосся, ніс, обличчя і очі. Одразу вимальовується картина.

Деякі слова, які складно передати дійсний сенс або звучання, можуть бути просто транслітеровані з однієї мови до іншої, наприклад, "midsummer" стає «середньолітній» українською.

Уривок має багато описових деталей, і перекладач може спробувати передати не тільки буквальне значення, але й сенс і емоційну важливість кожного речення.

Вона також використовує порівняння, порівнюючи вираз обличчя з дитячим здивуванням: **«здивований, чи розлючений, чи допитливий вигляд — такий вираз обличчя можна побачити у стривоженої дитини»**. Говорячи про обличчя, автор використовує такі метафори: «товсте» і «велике» для зображення негативного образу.

Переклад повністю передає зміст оригіналу, все в стилістиці автора. Автор також використовує іронію, звертаючись до носа: **«Колись ніс, напевно, був з тих, які називають її гарненькими носиками, але ніні він став замалим для обличчя.»**

В перекладі, порівняння зі стривоженою дитиною частково передає емоційний стан, але можливо, втрачає частину образності, присутньої в оригіналі.

Оригінал: "Her nose must once have been what was called cute but now was too small for her face."

Переклад: «Колись ніс, напевно, був з тих, які називають її гарненькими носиками, але ніні він став замалим для обличчя».

Тут у перекладі можна побачити відмінності у структурі речення та незначну втрату точності, описуючи зміну розміру носа.

Автор використовує повтори: «блакитне», «обличчя». Крім того, у цьому уривку ми маємо переклад із повним еквівалентом – прагматичні значення одиниць вихідної та цільової мови збігаються.

Якщо говорити про конотативне значення, то автор його зберіг. Наприклад, коли мова йде про брови, як дуги, це означає, що жінці цікаво або вона чимось вражена. Образ також зберігається, тому що у нас відразу виникає певний негативний образ цієї людини в голові. Наприклад, очі, що відштовхують, ніс замалий для обличчя, обличчя товсте.

Насправді жінки навіть не мають можливості вибирати, що одягнути :

<p><i>"My nakedness is strange to me already. My body seems outdated.. Shameful, immodest. It is shameful or immodest but because I don't want to see it. I don't want to look at something that determines me so completely". [p.63].</i></p>	<p><i>«Моя оголеність для мене дивна. Власне тіло видно застарілим. Сороміцька, нескромна. Воно сороміцьке чи нескромне, а тому, що не хочу його бачити. Не хочу дивитися на те, що настільки повно розумію мене» [с.62].</i></p>
--	---

Оригінал: "My nakedness is strange to me already."

Переклад: «Моя оголеність для мене дивна.»

Тут автор перекладу використовує схожу структуру речення, але в українському варіанті відсутнє слово «вже», яке додає до оригіналу акцент на те, що це відчуття вже стало актуальним для автора.

Оригінал: "Shameful, immodest."

Переклад: «Сороміцька, нескромна».

Автор перекладу використовує синоніми для вираження схожих понять, але слова «сороміцька» і «нескромна» мають трохи інші відтінки значень порівняно з оригіналом.

Оригінал: "It is shameful or immodest but because I don't want to see it."

Переклад: «Воно сороміцьке чи нескромне, а тому, що не хочу його бачити.»

У перекладі з'являється розділова конструкція «воно... а тому», яка може трохи відрізнятись від оригіналу. Крім того, український переклад використовує «не хочу дивитися на те», тоді як оригінал просто стверджує, що автор не хоче бачити своє тіло.

Особливо хочеться звернути увагу на те, як автор описує головного героя. У цьому уривку автор використовує такі епітети, як: «застарілий», «сороміцьке», «нескромне». Всі вони негативні.

Автор також, наприклад, перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим. Відразу стає зрозумілим їх ставлення до себе і до свого тіла. Я можу сказати, що вони це ненавидять, тому що вони тут і їхнє тіло потрібне іншим.

Наприклад, *«Моя оголеність для мене дивна. Власне тіло здається застарілим. Сороміцька, нескромна»*. На мій погляд, слово «сороміцька» і «нескромна» не сильно підходить сюди. Якби я була перекладачем, я б обрала один варіант. Але в цілому переклад правильний і доступний.

Я не думаю, що шкіра може бути «застарілою». Можливо, це більше стосується якоїсь концепції чи проєкту.

Отже, те, що хотів донести автор, перекладач передав у перекладі, зберігаючи авторський стиль. Передається і конотативне значення, адже в голові читача виникає певний образ цієї жінки.

Жінки стурбовані поведінкою та владою чоловіків, використанням жінок та їхніми шансами завагітніти. Служниць, які не слухаються, суворо карають або страчують. В основному всі рішення приймають чоловіки, які контролюють жінок. Вони живуть як у в'язниці, один із прикладів їхнього життя :

<p>“Think of it as being in the army, said Aunt Lydia . A bed. Single, mattress medium-hard, covered with a flocked white spread. <i>Nothing takes place in the bed but sleep; or no sleep.</i> It’s those other escapes, the ones you can open in yourself, given a cutting edge“[p.15].</p>	<p>« Вважайте , що ви в армії », — сказала Тітка Лідія. Ліжко. Вузьке, середньої м'якості матрац, укритий білою, набитою пухом периною. У цьому ліжку не відбувається нічого, крім сну. Або ж безсоння. Річ в інших утечах, які можна відкрити для себе, коли знайдеш щось гостре[с .14].</p>
--	---

Оригінал: "It’s those other escapes, the ones you can open in yourself, given a cutting edge."

Переклад: «Річ в інших утечах, які можна відкрити для себе, коли знайдеш щось гостре».

Український переклад може бути трохи менш точним у передачі сенсу оригіналу. Він не зберігає точну метафору "given a cutting edge" та може відтінити зміст цього вислову іншим чином.

Отже, переклад вдало передає основний зміст, але може втрачати емоційність та точність певних виразів оригіналу.

На цьому прикладі ми бачимо, як автор описує жіночу кімнату, де майже нічого немає. Автор також, наприклад, перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим.

Автор використовує порівняння, порівнюючи життя служниць з ув'язненими: «Вважайте, що ви в армії». Видно, що перекладач скорочує певні

речення, але зміст зберігається, наприклад: « У ліжку не відбувається нічого, крім сну; або безсоння» і *“Nothing takes place in the bed but sleep; or no sleep“*. В основному речення недовгі, зміст зрозумілий і простих слів вона не вживає, особливо замість «щось гостре» вона написала *“given a cutting edge“*.

Крім того, порядок слів в оригіналі є складним. Гадаю, автору перекладу вдалося повністю відтворити особливості оригіналу, адже його стиль стриманий. Щодо перекладу, він ідеальний, повністю передає зміст і манеру написання

Ось один цікавий приклад: *“covered with a flocked white spread“* і автор переклав це як «укритий білою, набитою пухом периною» . Мені сподобався такий спосіб перекладу, дуже цікавий і збережений стиль письменника. Взагалі епітетів до образу ліжка, а якщо брати ширше, то як там живуть покоївки, є безліч епітетів.

Причому завагітніти можуть тільки служниці, а тому їх головне завдання - народити і виносити дитину:

<p>“One of them is vastly pregnant; her belly, under her loose garment, swells triumphantly. She’s a magic presence to us, an object of envy and desire, we covet her. She’s a flag on a hilltop“ [p.32].</p>	<p>« Одна з них глибоко вагітна , її живіт триумфально напинає простір вбрання. Для нас вона — магічна істота, об’єкт заздростів та бажання, ми її прагнемо. Вона — прапор на вершині пагорба» [р .31].</p>
--	---

Оригінал: "Her belly, under her loose garment, swells triumphantly."

Переклад: «Її живіт триумфально напинає простір вбрання».

Тут перекладач вдало передав дещо образніше "swells triumphantly" через використання «триумфально напинає», що дозволяє передати емоційне забарвлення.

У цілому, переклад досить точно передає сенс оригіналу, проте деякі відтінки емоційного забарвлення можуть бути менш виразними українською мовою.

У цьому абзаці є частковим переклад, автор змінює порядок слів, змінює звичайний переклад на більш розгорнутий і відповідний.

Автор також використовує гіперболу, коли каже, що «жінка глибоко вагітна». Автор змальовує зовнішній вигляд жінок, їхнє вбрання. Для цього вона використовує епітети, порівняння та метафори.

Автор також використовує метафору як «Вона для нас магічна істота, об'єкт заздрощів і бажання, ми її прагнемо. Вона прапор на вершині пагорба». Денотативне значення зберігається повністю і відразу виникає певний образ жінки. Жінка як пагорб і предмет заздрості.

Мені здається, що в даному випадку прапор є символом, тому що він символізує те, що врешті-решт ще щось є, вказує на незалежність і самостійність.

Зрештою, у цьому уривку багато стилістичних засобів, таких як символи, епітети, метафори та порівняння. Тому образність жінки повністю збережена і передається в перекладі

2.1. Словесні засоби виразності образу «Зовнішності жінки»

Чи може ваш зовнішній вигляд сказати, яка ви людина насправді?

Є гарна метафорична фраза «не судіть книгу по її обкладинці». На жаль, ця ідіома стосується і нашого часу. Зрештою, переважно люди сприймають інших людей за їхнім виглядом. Так само в книзі не потрібно робити певних висновків лише за зовнішнім виглядом.

Читаючи цей твір, ми помічаємо велику різноманітність прикметників та інших частин мови, якими вона характеризує служниць. Більше того, більшість мовних засобів, які використовує автор, це порівняння, епітети, метафори та антитези.

Автор яскраво і розгорнуто описує жінку. Мене вражає те, як вона описує всі деталі, навіть те, на що інші не звертають уваги. Також особлива увага приділяється певним частинам тіла - губам, волоссю, ногам, талії та іншим частинам тіла.

У «Розповіді служниці» образ зовнішності жінок пронизаний елементами різноманітних словесних засобів, що виражають тонкі деталі та емоції:

1. Метафори та порівняння: Автор використовує образність, порівняння та метафори для опису зовнішності, відтворюючи чуттєвий та емоційний сприйняття. Наприклад, порівняння зі світлом, тінню, кольорами, що відображають внутрішній стан та почуття героїні.

2. Детальний опис: Мінливість зовнішності жінок у різних умовах чи настроях. Автор вдається до детальних описів образів, архітектури тіла, одягу та виразу обличчя, щоб передати внутрішній світ персонажів.

3. Алгоритми та символіка: Використання символів або алегорій, щоб відобразити підпорядкування жінок, їхню втрату ідентичності чи виразити їхні бажання та сподівання.

Ці словесні засоби виразності допомагають читачеві співпереживати та розуміти внутрішній світ та переживання героїні у світі, де її зовнішність стала інструментом підпорядкування.

Наприклад, у нас є опис обличчя:

<p>“There remains a mirror, round, convex, a pier glass, like the eye of a fish, and myself in it like a distorted shadow, a parody of something, some fairy-tale figure in a red cloak“[p.16].</p>	<p>«На стіні в холі дзеркало, кругле, опукле, високо, схоже на риб'яче око ; і я в ньому — спотворена тінь, пародія на щось , фігура в червоному плащі » [с.15].</p>
--	--

У цьому уривку гнітюче описується обличчя головної героїні, вона сама собі не подобається. Автор використовує епітети «круглий, опуклий, спотворений». Є також порівняння на зразок «як око риби, а я в ньому, як спотворена тінь, пародія на щось, фігура в червоному плащі».

На мій погляд, тінь – це символ чогось нереального, схожого на щось. Описуючи обличчя служниці, автор хоче звернути увагу на те, що вона недооцінює себе.

Тож, автор використовує епітети, метафори та порівняння, щоб у читачів склалася певна ідея образу. Переклад відтворюється за допомогою повного еквівалента і передається денотативний зміст. Конотативне значення також є, тому що читач відразу розуміє, що це за людина і має певні почуття.

Автор вдається до використання порівнянь, які надають образність та кольорит тексту. Наприклад, порівняння «як риб'яче око» або «мов прапор на вершині гори».

Використання різних атрибутів (опис дзеркала, одягу) дозволяє розширити образність та деталізацію сцени.

І ще один приклад:

<p>“Her hair dull blond, her eyelashes so light. Burned eyes. She looked disgusting: weak, squirmy, blotchy, pink, like a newborn mouse” [p.70].</p>	<p>« У неї тьмянобіляве волосся , вії такі світлі . Запалені очі . вона мала огідний вигляд: слабка, тремтяча , плямиста, рожева, наче новонароджена миша » [с.70].</p>
---	---

Маргарет не описує щось у двох-трьох словах, вона присвячує цьому цілий абзац, щоб ми могли уявити собі в голові повний образ. Також, як на мене, миша є символом і характеризує щось маленьке, крихке і скромне.

У цьому уривку автор використовує багато епітетів, наприклад « її волосся тьмяно-русяве, її вії такі світлі » і « слабкі, звивисті, з плямами, рожеві » . Вся увага зосереджена на описі жіночих суконь, оскільки це дуже важливо в цій роботі. Тут описуються колір, форма, відтінок і всі-всі деталі.

Також є порівняння: « як новонароджена миша ». Маргарет навіть описує живіт вагітної жінки. Це просто неймовірно. Для змалювання жіночого образу автор використовує різноманітні епітети та порівняння, наприклад, новонароджена мишка.

У цьому уривку можна виявити кілька стилістичних засобів, що надають тексту виразності та образності.

Автор використовує порівняння, які допомагають читачеві уявити образ чіткіше. Наприклад, «рожева, наче новонароджена миша». Це порівняння надає читачеві конкретніше уявлення про вигляд особи.

Використання слів (тьмянобіляве волосся, світлі вії, плямиста, рожева) створює живі образи і додає виразності опису зовнішності.

Використання послідовності ознак (слабка, тремтяча, плямиста, рожева) через кому надає підсилення і інтенсивність опису.

Ці стилістичні засоби допомагають не лише передати зовнішність особи, а й створюють враження, надаючи образам більшу реалістичність.

Повністю відповідний переклад, денотативні та конотативні значення збережені повністю. Характеризується довгими реченнями з великою кількістю прикметників, її стиль емоційний.

Таким чином, у цьому уривку ми маємо переклад із повним еквівалентом – прагматичні значення одиниць вихідної та цільової мови збігаються. Денотативне значення передається повністю, конотативне також, тому що передається і розуміється весь зміст і ідея.

Тому обличчя жінки може багато про неї розповісти. Крім того, не тільки обличчя, але і частини обличчя важливі і мають своє значення.

Автор також описує роль жінки через її опис, особливо тіла. Вона описує їх дуже негативно і похмуро, відразу стає сумно, адже автор так точно відтворює образ жінки. Порівняння, використані авторкою, дивні, на перший погляд, але водночас такі точні.

Таким чином, описуючи дії, ми можемо пізнати сутність будь-якої людини. Тому ваші дії важливіші за те, що ви говорите. Оскільки авторка приділяє велику увагу опису деталей, вона використовує переважно епітети, порівняння та метафори, щоб дати читачеві уявлення про жінку та її зовнішність.

Автор також створює в тексті певні словесні образи з метою повного розкриття та характеристики жінки. Цим образам властиві такі якості, як конкретність і емоційність.

2.2 Лінгвістичний образ « Особистості жінки »

Чи могли б ви визначити темперамент незнайомих, випадково почувши їхню розмову?

Ми знаємо, що нам потрібно добре подумати, перш ніж щось сказати. Але виявляється, що слова, якими ми формулюємо свої думки, можуть розповісти про нас набагато більше, ніж те, що ми намагаємося донести до слухача. Маргарет описує людину через її вчинки та ставлення до інших. Більшість героїв негативні, тому автор їх описує відповідним чином. Дізнатися, яка людина насправді, можна багатьма способами. В першу чергу через емоції, через думки через дії .

Більшість служниць були слабкі й не могли витримати тиску Гілеаду. Вони були скромними і не підкорялися наказам. у кращому випадку їх били за це:

<p>“Aunt Lydia strides along the rows of kneeling nightgowned women, hitting our backs. She wanted us to look like something Anglo-Saxon, carved on a tomb. But she knew too the spiritual value of bodily rigidity“ [p.177].</p>	<p>«Тітка Лідія ходить між рядами жінок у нічних сорочках і ляскає нас по спинах. Хотіла, щоб у нас був суто англо-саксонський вигляд , наче ми викарбувані на могилах. Але вона знала й про духовну цінність тілесної скутості » [с.174].</p>
---	--

У цьому абзаці зображена жінка саме через її вчинки, а не через зовнішній вигляд, тому що це теж важливо, наші вчинки показують багато для нас. Автор використовує переважно епітети, метафори та порівняння. Наприклад, «наче ми викарбувані на могилах» .

Також автор вживає такий вислів, як «англо-саксонський вигляд», що означає строгий і стриманий погляд. Вона любила бити служниць, була для цього причина чи ні, їй було все одно. Сказала, що навіть корисно. Ангел також є символом чогось світлого і чистого. Тітка Лідія ходила між рядами і всіх била, бо хотіла, щоб усі її слухали і схиляли голови.

В описі Тітки Лідії використовуються порівняння для передачі її бажання викликати певний зовнішній вигляд: «суто англо-саксонський вигляд, наче ми викарбувані на могилах». Це порівняння надає образності та дозволяє уявити, як вона хоче, щоб жінки виглядали.

Використання контрасту між бажанням Тітки Лідії (виглядати як щось англійське та статичне) та усвідомленням нею «духовної цінності тілесної скутості» надає їй більш складний образ. Це створює відчуття протиріччя та підкреслює складність її характеру.

Використання виразу «викарбувані на могилах» є метафорою, що створює враження жорсткості, статичності та навіть безжиттєвості образу.

Зрештою, переклад повністю відповідає оригіналу, всі фрази та описи докладні. Авторський задум збережено та повністю відтворено. У цьому випадку вона описує жінку не через її зовнішність, а через її ставлення до інших і її рішення.

Жінок недооцінюють і зневажають:

<p>“I’m not just a boat with no cargo, a chalice with no wine in it, an oven—to be crude —minus the bun. To him I am not merely empty“ [p.149].</p>	<p>«Не <i>просто човен без вантажу, кубок без вина, не, грубо кажучи, пічка мінус булка.</i> Для йому я не просто порожнеча» [с.147].</p>
---	--

У цьому випадку автор зображує жінку через порівняння, але не звичайні. Я сумнівався в правильності виразу «пічка мінус булка». Звучить дивно, можливо, це потрібно перефразувати і перекласти як «пічка без булочки».

Я вважаю, що це правильно, тому що в інших випадках маємо щось подібне. Роблячи висновки про те, як автор зображує жінку, стає сумно, що

жінки так ставляться до себе та свого тіла. Вони зовсім не поважають себе. Крім того, це дослівний переклад, денотативне і коннотативне значення зберігається і думка теж. Автор використовує такі синоніми, як: « без », « мінус » і « порожнеча ».

Підсумовуючи, перекладач перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим , але зміст та ідея зберігаються . Передається і конотативне значення, адже в голові читача виникає певний образ цієї жінки.

Згідно з Робертою Рубінштейн та її статтею “Nature and Nurture in Dystopia: The Handmaid’s Tale” тітки вважають, що вони лише «зберігають владу в пуританському стані через свою роль наставників» [1, с.68] .

Автор використовує порівняння («човен без вантажу», «кубок без вина») та метафори («пічка мінус булка») для передачі образності та підкреслення порожності.

У фразі «човен без вантажу, кубок без вина» використано евфонію, або приємне звучання слів та їхніх комбінацій, що підсилює враження від порожності образу.

Використання контрасту між образністю висловлення («пічка мінус булка») та більш прямим висловленням («Для йому я не просто порожнеча») дозволяє підкреслити почуття неповноти, що виражене в цьому тексті.

Є такий вислів «заговори, щоб я тебе побачив». Я з цим повністю згодна, тому що на це потрібно звернути увагу. Треба сказати, що всі жінки мають спільні риси характеру.

Наприклад, деякі жінки мають такі риси, як лідерство, командування та домінування. Інші, з іншого боку, скромні, соціопатичні та не мають власного рішення та поваги. І всіх їх об'єднує залежність і підпорядкованість людям і державі .

2.3 Вербалізація стереотипів в перекладі

Суспільство - це не просто сукупність людей. Сутність суспільства полягає в соціальній взаємодії людей.

Крім того, роман Етвуд показує, що жінки Гілеаду, які мають нові цінності та переконання, нав'язані суспільством, принижують свої цінності, втрачають почуття спільності, що може допомогти їм протистояти державі.

У перекладі «Розповіді служниці», вербалізація стереотипів важлива для передачі понять і образів, що відображають систему підпорядкування та утиску. Для цього перекладач використовує мовні конструкції, що зберігають оригінальний контекст і настрій твору.

Це може включати в себе збереження специфічних термінів, які вказують на соціальні різниці, зберігання ідіом, що передають певні соціокультурні уявлення, а також збереження тону й настрою оригіналу, що відтворює стереотипи чи уявлення, притаманні певній культурі чи часу.

Важливо, щоб перекладач уникав упереджених або образливих висловлювань, але одночасно передавав усю глибину та значення стереотипів, які містить оригінальний твір.

<p>“<i>We can feel their eyes on us as we walk in our red dresses. We are being looked at, assessed, whispered about; we can feel it, like tiny ants running on our bare skins. Here there are no chairs. Our area is cordoned off with a silky twisted scarlet rope, like the kind they used to have in movie theaters to restrain the customers.<i>So into it we go, kneeling then on the cement floor</i>“ [p.193].</i></p>	<p>«<i>Ми відчуваємо їхні погляди, коли йдемо у своїх червоних сукнях по двоє до протилежної стіни. На нас дивляться, оцінюють, перешіптуються; ми це відчуваємо, наче мурашки бігають по голій шкірі. Стільців немає. Наша частина відокремлена шовковистою багряною мотузкою — такі використовували в кінотеатрах, щоб стримати відвідувачів. і ми йдемо туди, тоді опускаємося на коліна на цемент» [p.190].</i></p>
--	--

Про те, як вони ставляться до покоївок і як вони почуваються, ми можемо дізнатися, адже перекладач повністю передав зміст та ідею автора. Автор використовує порівняння на кшталт: « як колись у кінотеатрах стримували відвідувачів » і **«На нас дивляться, оцінюють, перешіптуються; ми це відчуваємо, наче мурашки бігають по голій шкірі.»** .

Перекладач перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим, але зміст та ідея зберігаються. Наприклад: «Ми відчуваємо на собі їхні погляди» і « ми це погляди ». Перекладач переважно змальовує ставлення до них. відокремив служниць від дружин .

Використання порівнянь («мурашки бігають по голій шкірі») допомагає передати відчуття того, як їхні погляди впливають на головних героїнь.

Порівняння з «такі використовували в кінотеатрах, щоб стримати відвідувачів» є метафорою, що підсилює враження обмеженості, контролю.

В описі використано структури речень, що містять перелік подій, що відбуваються одна за одною («Ми відчуваємо їхні погляди, коли йдемо... На нас дивляться, оцінюють, перешіптуються; ми це відчуваємо...»).

Червоний колір суконь і мотузки може мати символічне значення, яке відображає контроль, обмеженість чи навіть небезпеку.

Нарешті , переклад із повним еквівалентом, усі слова зрозумілі. Речення не дуже великі. А головне – це ідея автора, яку перекладач повністю передав і доніс до читачів, тому переклад гідний.

Крім того, дружини також зневажають їх, але вони також допомагають їм мати дітей. Жінки вважають себе найкращими і найвпливовішими, тому між ними не може бути дружби і спілкування :

<p>“I was expecting a Martha, but it was her instead, in her long powder-blue robe. She didn’t step aside to let</p>	<p>«Я думала, що там буде Марфа, але то була вона, у довгому блідо-блакитному вбранні. Не відійшла</p>
---	---

<p>me in, she just stood there in the doorway, blocking the entrance. She wanted me to feel that I could not come into the house unless she said so“ [p.20].</p>	<p>вбік, пропускаючи мене, просто стояла у дверях, перекривши вхід. Вона хотіла, щоб я відчула: не можна зайти до цього дому, якщо вона не дозволить» [p.19].</p>
---	---

Цей абзац показує нам, хто така Дружина Командора і у що вона одягнена: «у довгому блідо-блакитному вбранні».

«Не відійшла вбік, пропускаючи мене, просто стояла у дверях, перекривши вхід. Вона хотіла, щоб я відчула: не можна зайти до цього дому, якщо вона не дозволить».

У цьому прикладі ми бачимо, що з перших секунд вона не привітна і хоче показати, що вона найважливіша і повинна виконувати її накази. Таким чином, зберігається авторський задум і відтворюється коннотативне і денотативне значення. Вона не пропустила жодної деталі.

У порівнянні «Я думала, що там буде Марфа, але то була вона» автор використовує антитезу, яка створює контраст між очікуванням та реальністю

Описання того, як вона «просто стояла у дверях, перекривши вхід», має символічне значення, що відображає контроль, владу та перешкодження.

Таким чином, автор перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим. У цьому уривку в основному йдеться про опис жінки через її вчення та дії, що, у свою чергу, також є описом.

Основна увага зосереджена на відтворенні сенсу речень та використанні подібних слів та фраз для передачі образів.

Перекладач використовує власні образні вирази та аналогії, щоб передати сенс та образи українською мовою.

Ці методи допомагають зберегти загальний сенс та образність оригіналу, але з урахуванням відмінностей між англійською та українською мовами.

Але Фредова не злиться на Серену Уотерфорд, тому що вона нещасна, тому що не може мати дітей [21] :

<p>“Partly I was jealous of her; but how could I be jealous of a woman so obviously dried-up and unhappy? You can only be jealous of someone who has something you think you ought to have yourself“ [p.148].</p>	<p>«Частково я заздрила їй, але як можна заздрити жінці, яка так помітно виснажена й нещасна? Заздрити можна лише тому, хто має щось, чого ти сам бажав [с.144].</p>
--	--

Цей абзац показує особливу сторону головної героїні, яка, незважаючи на презирство і прискіпливість, не злиться на Серену. Автор використовує риторичне запитання: «**Частково я заздрила їй, але як можна заздрити жінці, яка так помітно виснажена й нещасна?**».

Більшість речень є відносними – « тому, хто» , «яка». Автор описує не її зовнішність, а її внутрішній характер. А це важливіше зовнішності, адже зовнішність оманлива. Я вважаю, що переклад не ідеальний, тому що багато повторів, і мені не подобається структура речень. Але образ зберігся. « Відчувала себе порушницею на території»- це звучить дивно.

Підсумовуючи, у цьому уривку багато стилістичних засобів, таких як епитети, метафори та порівняння. Тому образність жінки повністю збережена і передається в перекладі

Фредова розмовляла з Гленовою, Жанін і Емілі. Вона пішла з ними в магазин, і вони нишком розмовляли і розповідали про себе. Але всі вони, крім Фредової, потрапили до Колонії.

В основному, перекладач відтворює сенс і образність оригіналу, використовуючи подібні слова і фрази.

Перекладач зосереджується на передачі сенсу, стараючись зберегти значення речень та фраз, а не буквально перекласти кожне слово.

Перекладач використовує еквівалентні українські вирази та фрази, які відображають подібне значення до оригінального тексту.

Автор використовує порівняльні конструкції для вираження власних почуттів і порівняння двох ситуацій чи станів. Наприклад, «Частково я заздрила їй, але як можна заздрити жінці, яка так помітно виснажена й нещасна?»

У тексті можна також відзначити складнопідрядні речення, що складаються з декількох підрядних частин, що з'єднані підрядними сполучниками або розділовими знаками. Наприклад, «як можна заздрити жінці, яка так помітно виснажена й нещасна?»

Зрештою, говорити про яесь нормальне суспільство в Гілеаді не доводиться. Його немає. Суспільство засноване на принципах приниження, вигоди і влади.

2. 4 Роль кольорів у формуванні образів жінки

Образ жінки представлений у творі образами служниць, Дружин, Тіток і Марф, які, відповідно, відрізняються своєю зовнішністю і, звісно, характерами. Ще одна причина, що зневажає жіночу індивідуальність, – це колір одягу.

Кольори грають важливу роль у формуванні образів жінок у літературі, включаючи і «Розповідь служниці». Використання різних кольорів може відтворювати різні аспекти жіночості, настроїв та емоцій героїні.

Наприклад, червоний колір може символізувати силу, але в контексті підпорядкування жінок у «Розповіді служниці», цей колір може втрачати свій позитивний зв'язок і стати символом підкорення, обмеження або навіть сорому.

Синій колір може викликати асоціації з спокоєм, але в контексті оповіді може також відображати відчуття осуду і віддаленості від свободи.

Зелений колір може відображати надію чи природність, але в творі, де контроль над природним порушується, він може викликати почуття втрати чи незрозуміння.

Використання різних кольорів у творі допомагає створювати глибші образи жіночості, їхніх переживань та сприйняття світу, розкриваючи емоційний стан персонажів та контекст їхнього існування.

<p>“There are other <i>women with baskets, some in red, some in the dull green some in the striped dresses, red and blue and green and cheap and skimpy. Econowives, they’re called</i>“ [p.31].</p>	<p>«Жінки з кошиками, деякі в червоному, деякі у тьмяно-зеленому кольорі, деякі у <i>смугастих сукнях, червоно-синьозелених, дешевих, убогих.</i> Вони зветься Еконожинами»[p.29].</p>
--	---

Це факт, що Маргарет приділяє певну увагу кольорам. В основному в цьому уривку є багато епітетів, таких як «*смугастих сукнях, червоно-синьозелених, дешевих, убогих.*».

Переклад повністю коректний і відповідний, зміст передано повністю. Перекладач використав переклад із повним відповідником. У нас також є скорочення цього слова «вони».

Таким чином, певний підтекст зберігається і вказує на те, що колір сукні свідчить про соціальний статус. Перекладач максимально повно передав образи жінок у перекладі.

Автор використовує перелік, щоб описати різні типи жінок та їхні сукні: "some in red, some in the dull green, some in the striped dresses, red and blue and green and cheap and skimpy."

У фразі “red and blue and green and cheap and skimpy“ різні прикметники описують сукні у певному порядку, надаючи тексту ритму.

"Econowives, they’re called" містить апозицію - розширення або пояснення, що служить для уточнення чи пояснення.

Завдяки внутрішнім монологам головної героїні, читач має можливість відчути її внутрішні почуття, переживання та конфлікти. Етвуд використовує

символіку, наприклад, вибір кольорів у описі одягу, що може відтворювати різні соціальні статуси чи емоційний стан героїні.

Частіше за все, розповідь складається з фрагментів спогадів, що створює невизначеність

Переклад українською досить точно відтворює описані елементи: використовуються кольорові асоціації для різних жіночих образів, вказується на їхню скромність. Термін «Еконожини» відтворює англійське "Econowives", що вказує на їхній статус в економічному та соціальному плані, описуючи їх як жінок, які обслуговують різні функції в суспільстві.

Загалом, переклад відображує ключові аспекти оригінального тексту, але дещо змінює порядок слів у реченні, що може вплинути на його емоційну виразність або структуру.

2.4.1. Дружини

Серед жінок найвпливовіший є дружинами. Крім того, Серена Джой Вотерфорд є одним із головних героїнь. Серена жорстока до Фредової, байдужа до її страждань[16]. Вона жадає тільки одного - дитини, і готова на все, щоб її отримати. Вони носять тільки синій одяг, що символізує їх аристократизм, оскільки вони з презирством ставляться до оточуючих. Крім того, блакитний колір холодний, тому він свідчить про байдужість до інших жінок :

<p>“in her long powder-blue robe. So, you’re the new one, she said. She didn’t step aside to let me in, she just stood there in the doorway“ [p.20].</p>	<p>«у довгому блідо-блакитному вбранні. Вона не відійшла вбік, пропускаючи мене, просто стояла у дверях» [p.19].</p>
--	---

Автор стверджує, що помилитися неможливо, адже кольори займають важливе місце. Отже, значення синього можна зрозуміти в такому реченні: **«Вона не відійшла вбік, пропускаючи мене, просто стояла у дверях»**». Цей

абзац показує нам, хто така дружина командира і у що вона одягнена: «у **довгому блідо-блакитному вбранні**».

У цьому прикладі ми бачимо, що з перших секунд вона привітна і хоче показати, що вона найважливіша і повинна виконувати її накази. Тому зберігається авторський задум і відтворюється конотативно-денотативне значення. Вона не упустила жодної деталі.

У цьому уривку ми бачимо дієприкметник "поверхневий" ("long" у першому реченні), який описує "powder-blue robe". У реченні також присутня пряма мова, позначена лапками.

У перекладі відображено основний зміст тексту, але дещо відмінності можуть виникнути через специфіку мови та особливості конструкцій.

У перекладі важливо відтворити значення та емоційний фон оригіналу, уникнувши втрати смислу та нюансів. У цьому уривку переклад вдалий, адже він передає граматичні структури та основне значення оригіналу. Однак, можна спробувати вибрати альтернативи для деяких виразів, щоб краще відтворити стиль та інтонацію автора.

Таким чином, автор перефразовує окремі речення, використовуючи рівень синтаксичних значень за Комісаровим. У цьому уривку йдеться переважно про опис жінки через її повчання та вчинки, що, у свою чергу, також є описом. Вона обирає не звичайні відповідники, а намагається якось грати словами.

З іншого боку, цей колір асоціюється з сумом і депресією. Ось чому ми чуємо вислів, що хтось «почувається синім». Вони засмучені через те, що командир або дружина не можуть мати дітей [1,с.73]

2.4.2 Тітки

Тітки - суворі жінки, люблять у всьому дисципліну. Таким чином вони карають служниць, коли ті не роблять того, що хочуть. Вони відповідають за підготовку та освіту покоївок. Вони мають більший авторитет порівняно з іншими. Наприклад, їм дозволено читати [1.р73].

Насправді тітка Лідія є найвпливовішою тіткою. Її звинувачують у насадженні переконань суспільства. Тітки в Гілеаді вчать служниць не чинити опір і змиритися зі своєю долею . Вона називає служниць своїми дівчатами і каже, що карає їх за добро [1, с.72].

Тітки носять коричневий одяг, який символізує їхню владу:

<p>“At her feet stands Aunt Elizabeth, in her khaki dress with the military breast pockets; she was the one who taught Gyn Ed. I know it’s her, that <i>jutting nose and handsome chin, severe</i>“ [p.110].</p>	<p>«У ногах стоїть Тітка Елізабет, у сукні кольору хакі з нагрудними кишенями військового типу; це вона викладала нам гінекологічну освіту. То її видатний ніс та красиве суворе підборіддя» [p.108].</p>
--	--

На мій погляд, перекладач повністю зберіг образ тітки, бо в голові одразу виникає її образ злої та жорстокої жінки. Цей абзац показує нам, хто вона і в що вона одягнена: «У ногах стоїть Тітка Елізабет, у **сукні кольору хакі з нагрудними кишенями військового типу**». Її одяг асоціюється з військовим одягом.

Для змалювання її образу автор використовує порівняння та епітети. Тому перекладачеві вдалося відтворити образ жінки та ідею. У нас також є скорочення слова - Gyn Ed. Автор використовує епітет «стирчить» для опису носа та «красивий» для опису підборіддя.

Отже, також є багато епітетів. Переклад здійснюється за допомогою повного еквівалента, повністю передається і розуміється коннотативне і денотативне значення.

Крім того, це колір військової форми часів Першої світової війни. Тітки вчать їх читати Біблію і різні лекції про місце жінки в суспільстві . Тітки в «Розповіді служниці» є типом жіночої сили [3, с.144].

Перш за все, в оригіналі "At her feet stands Aunt Elizabeth" можна переформулювати для більшого зближення з описовим стилем, наприклад: «Біля

неї стоїть Тітка Елізабет». Також, скорочення "Gyn Ed" можна розшифрувати або пояснити для кращого розуміння читача, якщо це неясний термін.

Щодо останнього речення, у перекладі можна спробувати використати слова, які краще передадуть характеристики обличчя Тітки Елізабет для збереження емоційного відтінку оригіналу.

Цей переклад передає загальний сенс опису, але можна звернути увагу на деякі можливі варіанти поліпшення:

1. "in her khaki dress with the military breast pockets" — «у сукні кольору хакі з нагрудними кишенями військового типу» передає загальний зміст, але можна було б замінити «військового типу» на «з мілітарними кишенями» для більшої лаконічності та точності.

2. "jutting nose and handsome chin, severe" — «видатний ніс та красиве суворе підборіддя» передає загальний зміст, але можливо, можна було б замінити «красиве» на «виразне», щоб краще передати опис особливостей обличчя.

У цілому, переклад передає опис Тітки Елізабет та її зовнішності, проте застосування деяких більш точних та лаконічних слів може покращити передачу деяких деталей опису.

2.4.3 Служниці

Які асоціації виникають у нас, коли ми чуємо слово « червоний » ?

Кров, троянда чи, може, кохання...

Червона сукня асоціюється з фертильністю та менструацією. Цей колір позбавляє жінок індивідуальності, адже всі знають, хто носить червоні сукні [22, с.146]. Оффред бачить на вулиці японських туристів, вона згадує, що колись так одягалася:

<p>“It’s been a long time since I’ve seen skirts that short on women. The skirts reach just below the knee and the legs come out from beneath them, nearly</p>	<p>«Я давно не бачила жінок у таких коротких спідницях. Вони ледве закривають коліна і відкривають ноги, наче голі в тоненьких</p>
--	--

<p>naked in their thin stockings, blatant, the high-heeled shoes with their straps attached to the feet like delicate instruments of torture“ [р.36].</p>	<p>панчохах, вульгарні черевики на високих підборах із ремінцями прив’язані до ніг, наче витончені інструменти для тортур» [р.34].</p>
--	---

Переклад вдалий у передачі змісту та настрою оригіналу. Проте, для покращення стилю та точнішої передачі емоцій можна спробувати підібрати слова, що краще відтворюють суб’єктивне сприйняття спідниць та взуття в описі. Наприклад, слово "blatant" можна перекласти як «відверто» або «яскраво», що може краще передати емоційне забарвлення.

Також, в останній частині опису можна вибрати більш точні слова для передачі асоціацій з підборами, наприклад замінити «витончені інструменти для тортур».

«Вони ледве закривають коліна і відкривають ноги». Переклад відображає сутність опису, але можна спробувати передати більше акценту на протилежність між короткими спідницями та демонстрацією ніг. Наприклад: «Спідниці ледве вистачає на коліна, і ноги виглядають відверто.»

Загалом, є багато епітетів. Переклад підтверджується частковим відповідником. А згідно з Найдю, часткова еквівалентність – це відсутність одного або кількох аспектів еквівалентності [26]. Це може бути синтаксичний, семантичний чи прагматичний аспект. Але конотативне значення зберігається повністю, ми розуміємо, в яких умовах вони жили і що відчували.

Крім того, служниці повинні носити довгі червоні сукні, які прикривають тіло. Кожен, хто погляне на їхні вбрання, відразу зрозуміє, хто вони і що вони роблять, їх головне призначення.

Як відомо, червоний символізує пристрасть, але це також колір здоров'я та молодості [4,с.4]. Вони також носять білі шапки, тому що тоді їхні обличчя не видно. Вони ніби відокремлені від усього світу і від інших людей, тому що в таких шапках не зручно розмовляти.

2.4.4 Нежінки

Цікаво, що деякі жінки носять сірий одяг. Це означає, що вони не важливі для всіх інших. У колоніях є вдови, феміністки, лесбійки [10,с.112]. Мама Серени, Джой, вдова, носить цей колір.

Колонія — це найгірша доля, яку тільки можуть уявити жителі Гілеаду. Всі знають про життя в колоніях і тому ніхто не хоче туди потрапити. Мойра, наприклад, вирішила стати повією, але не потрапити в колонію.

Вони живуть у жахливих умовах і виконують різні накази як раби. Потрапити в колонію означає смерть від інфекції і фізичного навантаження.

Колонія - це утопічне суспільство, в якому люди, особливо жінки, зазнають обмежень.

Це суспільство контролюється авторитарним режимом, який обмежує свободу та визначає роль кожної особи в системі.

Оповідь показує нерівноправ'я, обмеженість та підпорядкованість жінок у цьому світі. Вона акцентує увагу на тому, як суспільство уявляє роль жінок, їхні можливості та обмеження

У цьому творі сірий колір може мати символічне значення. Сірий колір часто асоціюється з нудьгою, безвиразністю, монотонністю. В оповіді це може вказувати на те, що світ, в якому перебувають героїні, є одноманітним.

Сірий колір може символізувати відсутність вибору, пригнічення. У контексті оповіді, де героїні обмежені у своїй свободі та можливостях, сірий колір може відображати це обмеження.

Слід зауважити, що сірий колір може мати різне символічне значення в різних контекстах та для різних персонажів.

2.4.5 Марти

У творі Марти представлені як одна з категорій жінок, які виконують домашні обов'язки. Вони є частиною ієрархії суспільства, що зазнає контролю та обмежень.

Марти - це категорія жінок, які виконують функції домробітниць, але вони не мають такого високого статусу, як, наприклад, служниці. Вони можуть займати певне положення серед інших жінок, але їхні можливості та свобода також обмежені.

У цьому утопічному суспільстві, Марти, як і інші жінки, знаходяться в системі строгого контролю та підпорядкованості. Їхні обов'язки зв'язані з доглядом за домашнім господарством, але вони не мають особистої волі та влади над власним життям чи вибором.

Домробітниці відповідають за господарство, готування та прибирання. Вони не мають вибору в роботі, яку вони виконують, оскільки вони підпорядковані системі правил.

Ці жінки виконують рутинні обов'язки у будинках своїх домоволодарів, включаючи готування їжі, прибирання, прання, а також будь-які інші обов'язки, пов'язані з доглядом за будинком. Їхня робота є обов'язковою та підкоряється жорстким вимогам.

Марта — домробітниця, яка прибирає будинок, готує їжу та виконує всю роботу по дому. Переважно це вже не молоді жінки, яким заборонено спілкуватися зі служницями :

<p>“But even if I were to ask, even if I were to violate decorum to that extent. <i>The Marthas are not supposed to fraternize with us</i>“ [p.18].</p>	<p>«Але навіть якби я могла попросити аж настільки порушити правила поведінки. Марфи не можуть з нами брататися» [p.17].</p>
--	--

У цьому відрізку перекладу вдається передати основну думку, але можна розглянути деякі аспекти для точнішого відображення контексту та емоційного забарвлення.

1. «Але навіть якби я могла попросити аж настільки порушити правила поведінки.» - У перекладі можна більш точно передати відчуття відступу від прийнятих правил. Наприклад: «Навіть якби я порушила всі межі припустимого.»

2. «Марфи не можуть з нами брататися.» - Тут можна врахувати контекст і виразити більше заборонного характеру взаємодії. Наприклад: «Марфи не повинні спілкуватися з нами» або «не мають права з нами спілкуватися.»

Зміни у перекладі можуть більше підкреслити суворість правил та відчуття обмеження для персонажів у світі оповіді.

У цьому розділі ми бачимо прихований сенс, адже кожен прошарок населення має свої привілеї, а деякі їх не мають. Перекладач це повністю передав, у нас є слово «брататися».

Згідно з Кембриджським словником, це слово означає знайомство з кимось у суспільстві, особливо з кимось, хто належить до протиборчої *армії* чи команди, або має інше соціальне становище. Навіть тут ми бачимо посилення на армію. Отже, переклад здійснюється з повним відповідником. Є також умовні речення.

Отже, передається і конотативне значення, оскільки в голові читача виникає певний образ цієї жінки.

У будинку командира Фреда дві Марти - Рита і Кора. Рита помітно більш підозріла і ворожа, ніж Кора. Вони носять тьмяно-зелені сукні. Зазвичай колір асоціюється з природою, здоров'ям і зціленням [13]. Це стосується служниць, яким часто намагаються допомогти, а також дати пораду.

Таким чином, кожна жінка в Гілеаді є особливою та неповторною. Хоч вони і не в добрих стосунках між собою, їх пов'язує спільна справа.

2.5 Опір гнобленню

Гілеад - диктаторський режим, де жінки мають обмежені права та гноблення. Опір гнобленню є ключовою темою у цьому контексті.

Персонажі, зокрема головна героїня, виявляють опір цій системі через свої дії, думки та внутрішній світ. Це може бути виявлено через спроби залишитися людьми у світі, що намагається їх розшарувати.

Опір може виявлятися через відмову від підкорення системі правління або спротив відстоювання особистих переконань.

Це тема, що постійно пробивається через персонажів, події та їх вчинки, демонструючи важливість опозиції інституційному та соціальному утискам для збереження гідності та свободи.

У Гілеаді чоловіки не гноблять служниць, тому що це роблять інші жінки. Особливо тітки і дружини, тому що вони вважають, що мають певні привілеї і можуть робити все, що хочуть. Тітки застосовують насильство, коли хтось їх не слухає. Не кожна жінка може витримати таке ставлення. Майже всі служниці виявляють своє невдоволення і обурення. Накази не виконували, намагалися втекти. Але все марно.

Крім того, Мойра намагалася втекти, але була спіймана і відправлена в колонію. Маму Оффред відправили в колонію. Офглен стрибнула з мосту і загинула.

На мою думку, Офред була найрозумнішою жінкою, тому що вона все розуміла і не робила дурниць. Офред замість того, щоб приєднатися до інших жінок-революціонерок у боротьбі проти несправедливості, вона вирішує мовчати та виконувати накази.

У «Розповіді служниці» Маргарет Етвуд висвітлює опір жінок у Гілеаді через внутрішній монолог та дії головної героїні.

Наприклад, коли вона згадує свої минулі свободи та відчуває ностальгію за ними, це можна розглядати як форму опору – збереження внутрішньої свободи та самовираження в умовах жорсткої системи.

Також її внутрішньому світі та міркуваннях, можна розглядати як форму опору – прагнення залишитися людиною в ситуації, коли це ускладнено.

Опір жінок в Гілеаді також можна спостерігати через взаємодію між персонажами, в їхніх спробах підтримувати одна одну, обмінюватися

інформацією та відчувати солідарність, хоча це ризиковано в умовах жорсткого контролю.

Такі внутрішні висловлювання, міркування та спроби зберегти свою ідентичність в умовах стримування можна розглядати як форми опору жінок у Гілеаді.

Підсумовуючи, у романі «Розповідь служниці» всі жіночі образи різні. Автор зображує жінок як цілковито залежних від інших жінок, які керують країною. У Гілеаді не всі жінки щасливі, тому що вони ніщо і майже не мають прав:

<p>“<i>I’m a cloud, congealed around a central object, the shape of a pear. Every month there is a <i>moon, gigantic, round, heavy, an omen</i>. I see despair coming towards me like famine. I listen to my heart, <i>wave upon wave, salty and red</i>“ [p.72].</i></p>	<p>«Я — хмара, зібрана навколо центрального об’єкта, за формою схожого на грушу. Щомісяця там є місяць — гігантський, круглий, важкий, Я слухаю своє серце, солоне й червоне» [p.72].</p>
---	---

Це один із моїх улюблених прикладів у цьому романі, тому що він повністю відображає жінок у Гілеаді, їхній стан душі. Автор використовує багато епітетів, наприклад «місяць, гігантський, круглий, важкий», «солоне і червоне». Головна героїня каже, що вона сповнена відчаю, адже вона в Гілеаді і не має можливості втекти.

Автор використовує порівняння, як «хмара», тому в голові відразу виникають певні асоціації, можливо, так само пусто в стороні, де нічого немає. Також багато епітетів - «місяць, гігантський, круглий, важкий». У жінки червоне і солоне серце, це теж їх бажання, перекладача і автора. Це цікава ідея, тому що читач сам думає, що це може означати, і кожен має свою думку щодо цього.

У цьому перекладі можна помітити кілька методів, що сприяють передачі смислу та образності оригіналу:

1. Лексичний переклад: Багато виразів та образних порівнянь відтворено слово в слово або близько до того, зберігаючи основні образи та емоційний відтінок оригіналу.

2. Еквівалентність образів: В перекладі збережено основний образ, але деякі вирази адаптовано для кращого розуміння чи збереження змісту в іншій мові.

3. Перенос відтінків значень: Частково передано емоційне забарвлення оригіналу, але можливо, що деякі емоційні аспекти могли б бути більш точно передані з додатковими деталями чи виразами.

4. Стриманість у використанні слів: У деяких випадках, переклад більш простий та менш розгорнутий, що може бути зрозумілим, але не передає всіх нюансів.

Ці методи сприяють збереженню основного смислу та образності оригіналу, але, як завжди в перекладі, існує можливість деяких нюансів та втрати виразності, які можуть бути відновлені за допомогою додаткових елементів чи більш точних виразів.

На мою думку, це означає, що її серце наповнене білими, червоними, а то й сльозами. Хмара, як на мене, це символ чогось важкого, сірого і сумного.

Таким чином, переклад здійснюється за допомогою повного еквівалента, повністю передається і розуміється коннотативне і денотативне значення. Автор використовує багато епітетів, метафор, порівнянь символів .

У цьому перекладі важливою є точність у передачі смислу та образності оригіналу. Проте, у деяких випадках може виникнути необхідність уточнення деяких виразів для кращого розуміння.

«Щомісяця там є місяць — гігантський, круглий, важкий.» - У цьому реченні мені не подобається слово є, наприклад: "Щомісяця з'являється величезний місяць"

«Я слухаю своє серце, солоне й червоне.» - У цій фразі можна уточнити характер серця, щоб краще передати емоційний стан героїні, наприклад:

«Слухаю своє серце, яке ритмічно б'ється, солоне від страху та червоне від напруги.»

Ці уточнення допоможуть у збереженні точності та виразності перекладу з огляду на граматичні аспекти.

Наступний приклад:

<p>“In any case, there they hang, <i>their backs and mouths stiff, their breasts constricted, their faces pinched, their caps starched, their skin grayish white</i>” [p.77].</p>	<p>«У будь-якому разі ось вони висять, з жорсткими ротами та спинами, стиснутими грудьми, виснаженими обличчями, накрохмаленими чепчиками, сірувато-білою шкірою» [p.76].</p>
---	---

Багато слів та фраз відтворено достатньо точно, але не всі.

В перекладі намагалися зберегти образи, але деякі вирази можуть бути адаптовані для кращого змалювання образу.

1. «з жорсткими ротами та спинами» - У перекладі може бути невірне розуміння оригінального тексту. Можливо, це повинно бути замкнутими адже жорстокий рот та спита не дуже зрозуміло читачу.

2. «сірувато-білою шкірою» - Тут оригінальний образ "grayish white" може бути переданий точніше, наприклад, «сивувато-білою шкірою» щоб передати всю біль та муки героїнь.

Ці помилки можуть виникнути через вибір варіанту перекладу без урахування контексту чи образності мови.

У цьому абзаці чудово зображені жінки, але вже не живі. Але дивлячись на них, можна з упевненістю сказати, що слід того життя все ж залишився. Автор використовує багато епітетів, таких як «жорстокими», «стиснутий» і «накрохмаленими».

Автор підкреслює, що їхні обличчя виснажені, шкіра бліда, груди стиснуті. Епітетів для опису жінки та її зовнішності в основному багато.

Переклад має повний еквівалент, денотативне та конотативне значення збережено, тому задум автора зрозумілий, образи жінки змальовані на високому рівні.

З цієї причини можна сказати, що автор дуже детально описав жіночі образи, а перекладач вдало їх передав, тож читачеві приємно читати та мати в голові певні образи героїнь.

Гілеад не стосується жіночої дружби, спільноти та поваги. Натомість вони є результатом власного гноблення:

<p>“blue waist, thickened, the large diamonds on the ring finger, the fingernail at the end of the knuckly finger filed to a curving point“ [p.20].</p>	<p>«блакитна талія, великі діаманти на підмізинному пальці, підпиляний ніготь на кінці вузлуватого пальця м'яко заокруглений» [p.20].</p>
--	--

У цьому прикладі ми розуміємо, що служниці не можуть навіть дивитися одна на одну, тому вони носять крила, в яких не видно облич інших. Автор використовує словосполучення на зразок «блакитна талія», яке означає, що дівчина худа і струнка.

Автор описує жінку не з кращого боку, описує всі деталі, навіть форму нігтя. Мені не дуже подобається цей переклад. Наприклад «вузлуватий палець», особисто я не зрозуміла, що хотів нам донести автор. Отже, це переклад із частковим еквівалентом.

Загалом, авторка використовує фразеологізми та багато епітетів, які збагачують її мову. Передається і конотативне значення, адже в голові читача виникає певний образ цієї жінки.

Отже, авторка приділяє всю увагу опису деталей, в основному використовує епітети, порівняння та метафори, щоб дати читачеві уявлення про жінку та її зовнішність.

Автор також створює в тексті певні словесні образи з метою повного розкриття та характеристики жінки. Цим образам властиві такі якості, як конкретність і емоційність.

Переклад в цілому передає основний сенс опису, проте можливі деякі нюанси, які варто врахувати:

1. "blue waist" — «блакитна талія» відтворює сенс "blue" як колір, але можливо, тут мається на увазі не саме тіло, а "blue dress" або "blue outfit", оскільки "waist" у контексті може вказувати на одяг, а не безпосередньо на тіло.

2. "the fingernail at the end of the knuckly finger filed to a curving point" — переклад «підпиляний ніготь на кінці вузлуватого пальця м'яко заокруглений» передає основну ідею, але можна було б дещо вдосконалити, використавши, можливо, «заокруглений до вигнутої точки».

Загалом, переклад відтворює багатозначний опис фізичних деталей, але може потребувати дещо точнішого вибору слів для більш точної передачі деяких деталей опису

Розділ 3

Методика викладання

«Оповідь Служниці» Маргарет Етвуд - це науково-фантастичний роман, де показано світ майбутнього, де жінки позбавлені прав. Статева роль відтворення в цьому творі максимально контролюється. Методика викладання книги може включати:

1. Аналіз теми: Розбір теми жіночої підпорядкованості та влади у тексті. Приклад: порівняння суспільства в книзі з реальними історичними та сучасними реаліями. Тема жіночої підпорядкованості та влади в творчості Маргарет Етвуд - це одна з центральних тем у книзі.

Аналіз теми може охоплювати дослідження суспільної структури, відображення влади та підпорядкування, а також порівняння зі сучасним

суспільством для кращого розуміння та осмислення проблем, піднятих автором. Отже найкраще сприймається те, що ми можемо порівняти з сучасністю

Аналіз теми Маргарет Етвуд може бути цікавим та пізнавальним завданням для учнів. Ось кілька способів, які можна використовувати в методиці викладання:

1. Групові обговорення: Розділіть учнів на групи та доручіть кожній групі вивчити конкретний аспект теми, такий як підпорядкованість жінок, контроль над тілом, релігійні аспекти тощо. Потім проведіть обговорення, де кожна група поділиться своїми спостереженнями.

2. Порівняльний аналіз: Порівняйте теми, підняті в книзі, з аналогічними проблемами у сучасному суспільстві або історичних контекстах. Це допоможе учням зрозуміти актуальність теми та її значення в різних часових рамках.

3. Письмові та усні рефлексії: Запропонуйте учням написати есе або провести усні виступи, в яких вони розглянуть тему та її вплив на розвиток сюжету, персонажів та відображення суспільства у книзі.

4. Дебати: Створіть сценарії для дебатів щодо ключових тем книги. Учні можуть представляти різні точки зору щодо теми та використовувати докази з тексту для підтримки своїх аргументів.

Аналіз теми може сприяти розвитку критичного мислення, сприйняття соціальних проблем, а також допомагає збагатити учнівське розуміння сучасного суспільства через літературний контекст.

2. Аналіз персонажів: Розгляд розвитку та взаємодії персонажів, таких як Офред, і їх вплив на розвиток сюжету.

Аналіз персонажів дозволяє досліджувати їхні мотивації, зміну протягом сюжету та їхній вплив на розвиток подій. Він також допомагає зрозуміти позицію автора щодо певних аспектів суспільства та відображає ключові теми та конфлікти у творі.

Розглядання персонажів у методиці викладання може включати:

1. Індивідуальний аналіз: Запропонуйте учням обрати одного з ключових персонажів (наприклад, Офред, Серена, Командир або Мойра) та провести

докладний аналіз їхніх вчинків, змін у ході сюжету та їх взаємодії з іншими персонажами.

2. Групове обговорення: Розділіть учнів на групи та доручіть кожній групі дослідити одного з персонажів. Потім учні можуть обмінюватися своїми спостереженнями та аналізом, щоб отримати більш повне уявлення про всіх персонажів.

3. Рольові ігри: Запросіть учнів виконати роль конкретного персонажа та відтворити сцену з книги. Це допоможе їм краще зрозуміти мотиви їхніх дій та характери персонажів через їхні дії та взаємодію.

4. Творчі завдання: Запросіть учнів створити характеристику персонажа за їхніми власними спостереженнями та аналізом тексту. Вони можуть створити профіль кожного персонажа, написати монолог чи відтворити внутрішні думки обраного героя.

Аналіз персонажів через інтерактивні завдання може сприяти глибшому розумінню книги, розвивати критичне мислення та сприяти обговоренню ключових тем та конфліктів.

3. Символіка та стиль: Дослідження символів (наприклад, червоний одяг) та стилю письма для розкриття глибинних мотивів автора.

Розгляд символіки та стилю в методиці викладання може включати:

1. Аналіз символів: Запропонуйте учням визначити та проаналізувати символи, такі як одяг або інші елементи у книзі. Учні можуть дослідити значення цих символів у контексті роману та їхнє відображення. Адже в цій книзі дуже багато символів. Кожен символ може означати декілька речей. Наприклад один і той самий колір в різних моментах можна позначати зовсім інше.

2. Письмове завдання: Запросіть учнів написати есе або твір, де вони проаналізують роль символів. Їхні спостереження символіки допоможуть їм краще зрозуміти глибину тексту.

3. Дебати та обговорення: Створіть сценарії для дебатів про тлумачення конкретних символів у книзі. Це може сприяти аналізу різних точок зору та сприяти критичному мисленню учнів.

4. Аналіз стилю письма: Доручте учням визначити стилістичні особливості письма Маргарет Етвуд, такі як використання першої особи, внутрішні монологи, метафори тощо. Це допоможе їм зрозуміти, як автор використовує мову для передачі своїх ідей та створення атмосфери в романі.

Аналіз символіки та стилю допомагає учням відчувати глибину тексту, зрозуміти складні метафори та відчувати важливість деталей у творі. Такий підхід розвиває літературне мислення та розуміння важливості мовних засобів у творчості письменника.

4. Контекст та суспільний вплив: Вивчення історичного, культурного та соціального контексту того часу, коли писалася книга, і вплив цих факторів на її створення.

Під час вивчення творчості Маргарет Етвуд, контекст та суспільний вплив можуть бути головними елементами:

1. Історичний контекст: Поясніть учням події часу, коли писалася книга. Підкресліть важливі аспекти життя та суспільства того періоду, які можуть впливати на творення подій у романі.

2. Сучасна паралель: Порівняйте події та теми у книзі з сучасним суспільством. Розглядайте актуальні теми, які автор висвітлює, і їхні відношення до сучасних проблем.

3. Групові обговорення: Організуйте обговорення з погляду того, як суспільні проблеми та контекст творення вплинули на сюжет, персонажів та тематику книги.

4. Проектна робота: Запропонуйте учням роботу над проектом, де вони досліджують суспільний контекст. Це може бути презентація, есе або інші форми вивчення, що дозволяють їм показати зв'язок між текстом та суспільством.

Врахування історичного та сучасного контексту сприяє глибшому розумінню тексту, його значущості та відношення до реальних проблем суспільства. Такий аналіз допомагає учням побачити різноманітні аспекти твору та його важливість у контексті часу, коли він був створений.

Методика може включати обговорення критичних есе, аналіз тексту, дебати та рольові ігри для кращого розуміння та осмислення змісту.

В методиці викладання творів Маргарет Етвуд часто використовуються різноманітні підходи, що сприяють глибшому розумінню тексту та розвитку критичного мислення:

Один із прикладів може бути аналізування структури та стилю творів Етвуд. Діти можуть вивчати літературні техніки, які вона використовує, такі як розповідь від першої або третьої особи, символіка, метафори та інше.

Дослідження проблем, які піднімає автор у своїх творах. Це може бути пов'язано з темами людських прав, суспільної справедливості та ролі жінки в суспільстві.

Етвуд активно досліджує теми гендерної рівності, жіночої важливості у своїх творах. Це дає можливість обговорити з учнями феміністичні аспекти тексту. Адже ця проблема є одна з найпопулярніших у творчості Маргарет.

Дуже важливим є порівняння творів Маргарет Етвуд з іншими літературними творами або навіть історичними подіями для кращого розуміння контексту.

Необхідно спонукати учнів до написання власних творів, які відображали б аналогічні аспекти, які присутні у творчості Етвуд.

Ці методи допомагають учням не лише краще зрозуміти творчість Маргарет Етвуд, а й розвивають їх критичне мислення, літературні навички та здатність аналізувати складні теми.

Важливими є завдання, що передбачають дослідження конкретних аспектів життя та творчості письменниці. Це може бути дослідження її біографії, вивчення впливу політичних подій на її творчість. Можна робити певні презентації, писати твори та есе.

Створення сценаріїв або рольових ігор на основі її творів також є дуже важливим та цікавим прикладом. Учні можуть відтворювати сцени чи певних персонажів. Це допоможе їм краще зрозуміти сюжет та характери героїв.

Ці методи різноманітні та дозволяють підходити до вивчення творчості Маргарет Етвуд з різних боків, розширюючи розуміння та зацікавленість в її творах.

Також можна запропонувати учням написати продовження або альтернативний сюжет до одного з її творів. Наприклад, можна попросити написати закінчення твору з іншим розвитком подій.

Учні також можуть написати рецензії на твори Етвуд, висвітлюючи свої враження, ключові моменти та важливі теми.

Ці методи можуть допомогти учням сприймати та аналізувати творчість Маргарет Етвуд з різних кутків, використовуючи різні вираження власних уявлень щодо її творчості .

Також можна створити завдання, де учні створюють новий епізод або додатковий сценарій для твору. Наприклад, вони можуть додати нового персонажа в існуючий сюжет або нову сцену. Це дозволить учням виявити креативність, розвинути їхні творчі здібності та виразити свої думки відносно творчості Маргарет Етвуд.

Можна запропонувати учням дослідити не тільки сучасні твори Етвуд, але й ті, що були написані нещодавно, щоб проаналізувати їхні зміни стилю та тематики з часом. Потім кожен матиме змогу пояснити своє бачення розвитку подій та сказати власну думку про думки інших.

Учні можуть читати твори Маргарет Етвуд за ролями для кращого розуміння дійових осіб та їхнього розвитку протягом твору.

Ці методи допомагають учням розширити свої знання, а також стимулюють зацікавленість у глибшому розумінні літературного світу Маргарет Етвуд.

Вивчення творів Маргарет Етвуд може бути чудовою можливістю для вивчення англійської мови. Один із методів, що допоможе у вивченні

англійської мови - метод читання з аналізом. Учні читають твір або певний його фрагмент, звертаючи увагу на нові слова, вирази, граматичні конструкції.

Також необхідно розібрати текст на елементи: визначення ключових слів, аналіз граматичних структур, розгляд контексту та його вплив на зміст.

Вчитель може дати завдання для написання відгуку або есе про те, як розуміння тексту сприяло розвитку навичок англійської мови.

Цей метод допомагає учням розширювати свій словник, вивчати нові граматичні структури та вирази, водночас розвиваючи навички читання, слухання, розуміння та письма в англійській мові.

Прослуховування аудіокниги або перегляд відеоадаптації твору Маргарет Етвуд допомагає учням покращити навички слухання та розуміння англійської мови. Наприклад, можна слухати аудіокнигу або дивитися серіал. Весь серіал звичайно дивитися не треба але можна підготувати на урок певні уривки та розбирати їх на уроці.

Також важливим є написання ключових слів або фраз із тексту для аналізу. Наприклад, слова "dystopia," "surveillance," "gender roles".

Техніка "shadowing" - це метод активного навчання, при якому людина одночасно слухає і повторює вимову слів чи фраз. Це ефективний спосіб покращити навички вимови, інтонації, темпу та ритму мовлення.

Для застосування цього методу для вивчення творів Маргарет Етвуд, можна використовувати аудіо або відео матеріали її книг.

Оскільки твори Маргарет Етвуд мають багатий та складний мовний стиль,цей метод дозволяє учням удосконалювати навички англійської мови, слухаючи та повторюючи речення.

Учні спочатку просто слухають аудіо або дивляться певний уривок тексту. А потім намагаються повторити вимову,повторюючи тон, темп та інтонацію.

Необхідно почати з коротких речень або фраз, а потім поступово переходьте до більш складних фрагментів.

Ця техніка допомагає не лише покращити мовлення, а й підвищити розуміння англійської мови через імітацію і відтворення матеріалу.

Техніка «шушутаж» (англ. "whispering") - це метод вивчення мови, коли ви читаєте або вимовляєте текст шепотом. Це може бути корисно для покращення навичок вимови та розуміння слів та фраз у мовленні.

Ви чітко вимовляєте слова, контролюючи кожен звук, що може допомогти удосконалити артикуляцію та вимову.

Оскільки шепіт змушує вас слухати уважніше, це може покращити розуміння слів та фраз у мовленні.

Шушутаж допомагає контролювати темп мовлення та його ритм.

Використання техніки шушутаж з текстами Маргарет Етвуд може допомогти учням удосконалити свою вимову та розуміння складних мовних конструкцій через уважне слухання та відтворення тексту шепотом.

Також не слід забувати про словниковий запас учнів який необхідно постійно оновлювати. Для цього можна використати метод контекстуального вивчення слів.

Ця стратегія, яка полягає у вивченні нових слів чи виразів, аналізуючи їхній контекст вживання у реальних реченнях чи текстах. Це ефективний спосіб освоєння слів, оскільки допомагає зрозуміти їхнє значення та вживання в певних ситуаціях.

Спочатку необхідно обрати текст Маргарет Етвуд, де зустрічається нове слово чи вираз, яке ви хочете вивчити. Потім необхідно прочитати речення або абзац, де зустрічається це слово. Спробуйте зрозуміти його значення через контекст, в якому воно використовується.

Можна подивитися на інші слова у цьому контексті, щоб отримати ширше значення слова, його емоційний відтінок.

Найкращою вправою є використання нового слова чи виразу власних реченнях щоб закріпити його вживання.

Цей метод допомагає засвоїти нові слова більш ефективно, оскільки вони вивчаються в контексті, в якому вони найчастіше використовуються, що полегшує їх розуміння та запам'ятовування.

Вивчення творів Маргарет Етвуд надає вчителям можливість використовувати різноманітні методи навчання для розвитку мовних навичок, літературного розуміння та критичного мислення учнів. Дослідження тематики та символіки допомагає учням розуміти глибину та контекст творів, розвиваючи їхні аналітичні здібності.

Аналіз персонажів сприяє розвитку спостережливості учнів. Залучення учнів до творчих завдань, таких як написання сценаріїв чи створення нових епізодів, сприяє розвитку їхньої креативності та уяви.

Засвоєння нових слів у контексті тексту допомагає учням краще розуміти та використовувати мовний матеріал.

Загалом, методи викладання в творах Маргарет Етвуд сприяють розвитку мовних навичок, літературного розуміння та критичного мислення учнів через аналіз тематики, символіки, персонажів та застосування творчих завдань у навчанні.

Необхідно розширювати в учнях способи сприйняття, розуміння та аналізу творчості Маргарет Етвуд. Не слід забувати про занурення у світ літератури та стимулювання активної участі учнів у навчальному процесі. Адже можна сказати зі своїм досвідом, що якщо вчитель зацікавлює дітей в навчанні, то в них не пропадає бажання навчатися та дізнаватись щось нове. Насправді все залежить від вчителя та його можливостей, його бажання та мотивації. Адже зацікавити можна навіть учня, в якого немає жодної мотивації вчитися.

На мою думку найкращим способом є створення сценок за творами Маргарет Етвуд. Це може бути захопливим завданням для учнів. Спочатку слід обрати ключовий епізод чи сцену з твору, яка зацікавила учнів. Потім слід розділити учнів на ролі персонажів. Разом з учнями складіть

сценарій. Необхідно дати учням час для практики та відтворення сценки перед класом.

Після вистави можна порівняти виставлену сценку з оригіналом, обговорити відтворення персонажів.

Цей підхід дозволяє учням активно зануритися в твір, розігравши ключові моменти, та сприяє кращому розумінню сюжету та персонажів твору Маргарет Етвуд.

Висновок

У романі М. Етвуд показано жахливий світ, де жінка не має жодних прав, а лише накази та приниження. Завдання перекладача — зберегти образ головної героїні та майстерно відтворити зміни її свідомості.

Українська мова надає більше можливостей для передачі структури оригіналу, тому О.Оксенич вдало відображає внутрішній стан головних героїв, їхні думки. Переклад також відображає багате метафоричне розмаїття оригіналу. Провівши дослідження засобів мовної репрезентації концепту «жінка» в романі-антиутопії «Розповідь служниці», можна зробити такі висновки:

Шедевр Маргарет Етвуд чудово відображає проблему гендерної нерівності, адже тема жінки є головною, її стиль написання та погляд на сучасний світ досить оригінальні. Образ «жінки» характеризує її соціальну функцію, характер, спілкування та переживання. Тому для зображення цих рис використовуються різні стилістичні засоби.

У структурі іміджу виділяємо 3 мікроконцепти «зовнішність жінки», «особистість жінки» і «соціальна характеристика».

В образі «зовнішності жінки» розкриваються розлогі описи зовнішності персонажів з епітетами, порівняннями, символами та метафорами. Тому образність жінки повністю збережена і передається в перекладі. Автор також описує роль жінки через її опис, особливо тіла.

Вона описує їх дуже негативно і похмуро, відразу стає сумно, адже автор так точно відтворює образ жінки. Порівняння Антвуд дивні, на перший погляд, але в той же час такі точні. Описуючи зовнішність служниць, автор хоче звернути увагу на те, що вони недооцінюють себе і вважають себе непривабливими.

Маргарет не описує щось у двох-трьох словах, вона присвячує цьому цілий абзац, щоб ми могли уявити собі в голові. Вся увага зосереджена на описі дожіночих суконь, оскільки це дуже важливо в цій роботі. У ньому описується колір, форма, відтінок і всі деталі.

Образ «особистість жінки» описує людину через дії та ставлення до інших. Більшість героїв негативні, тому автор їх описує відповідним чином. Що це за людина насправді, ми можемо дізнатися, враховуючи емоції, дії та думки. При цьому автор використовує переважно епітети, метафори та порівняння.

Зображення «соціальної характеристики» повніше розкриває всі сторони людської природи, може передати відтінки людських настроїв, почуттів, думок. При цьому для її зображення автор використовує багато стилістичних засобів: епітети, символи, риторичні запитання, повтори та метафори.

Підсумовуючи, у цій роботі ми маємо переклад із повним еквівалентом, оскільки прагматичні значення одиниць вихідної та цільової мови збігаються. У романі-антиутопії жіночі образи багатогранні та різноманітні. Таким чином зміст і образність передані повністю. Денотативне значення передається, оскільки всі значення співвідносяться з референтом і вказують на концепт.

Якщо говорити про конотативне значення, то автор його зберіг. Крім того, перекладач перефразовує окремі речення на рівні синтаксичних значень за Комісаровим, але зміст та ідея зберігаються.

З цієї причини можна сказати, що автор дуже детально описав жіночі образи, а перекладач вдало їх передав, тож читачеві приємно читати та мати в голові певні образи героїнь.

Після уважного аналізу оригінального твору та його перекладу, можна зробити висновок, що перекладач добре розумів суть та тонкості тексту. Незважаючи на те, що існують деякі відмінності між оригіналом та перекладом, він зумів передати основне змістове навантаження та емоційну глибину оригіналу.

Перекладач вибирає варіанти перекладу, враховуючи контекст оригіналу, мету перекладу, аудиторію, для якої призначений переклад, та специфіку мови. Він аналізує кожне речення та вибирає найбільш відповідний варіант, який зберігає смисл оригіналу та передає його відтінки у цільовій мові.

Це може включати в себе розгляд синонімів, вибір конкретних слів або виразів, врахування граматичних особливостей, ідіом та культурних відтінків, щоб забезпечити максимально точний та ефективний переклад.

Так, тема соціальної рівності жінок залишається дуже актуальною. Незважаючи на певний прогрес у напрямку рівності статей, ще існує багато сфер, де жінки стикаються з нерівностями – це заробітна плата, представлення у політиці та бізнесі, доступ до освіти та здоров'я, а також проблеми стереотипів та насильства проти жінок.

Маргарет Етвуд вдалося створити складний та багатогранний образ жінки в своїй. Головна героїня представляє жінку, яка опинилася в унікальному суспільстві, де жінки піддані різним формам патріархату.

Через внутрішні монологи та спогади героїні, читач отримує можливість розуміти її внутрішні почуття, боротьбу, та прагнення до вільного життя. Етвуд майстерно показує не лише зовнішні обставини, але й внутрішній світ героїні, її суперечливі почуття та внутрішні конфлікти, що робить цей образ багатогранним

"Розповідь служниці" є вельми складним та напруженим для перекладу через його внутрішню глибину та використання різноманітних стилів письма, які використовуються автором. Тут дуже важливо передати не тільки буквальний сенс слів, а й виразити внутрішні почуття, відчуття та емоції головної героїні.

Помилки в перекладі «Розповіді служниці» можуть включати втрату або спотворення глибини почуттів та внутрішнього світу героїні, неправильне тлумачення або втрата стилістичних виразів, які відтворюють психологію персонажів.

Для виправлення цих помилок в перекладі може знадобитися більше уваги до мовних нюансів, внутрішньої мотивації персонажів

Перекладачів може очікувати виклик перекладу складних та глибоких текстів, як «Розповідь служниці». Тож треба ретельно вивчати текст та його контекст, розумійте внутрішній світ персонажів, їхню психологію.

Обов'язково слід звертати увагу на нюанси виразів, стилів письма та емоційні відтінки. Вони допоможуть передати глибину тексту.

Перекладачеві важливо експериментувати зі структурою речень, вибором слів та виразів, щоб знайти найточніше відображення сенсу оригіналу в цільовій мові.

Я, Сердюк Вікторія Сергіївна, засвідчую, що моя кваліфікаційна робота «Відтворення вербалізованого образу жінки в українському перекладі роману-антиутопії Маргарет Етвуд «Оповідь служниці» виконана з додержанням усіх вимог до наукової етики та поваги до інтелектуальних надбань, самостійно та індивідуально. Під час написання роботи я додержувалася принципів академічної доброчесності та несу відповідальність за порушення загальноприйнятих правил цитування.

Список літератури

1. Аланна С. Роз'єднані жінки: Розповідь служниці Маргарет Етвуд як критика фемінізму : навч. посібник. Каллавей, 2008. 80 с.
2. Блум Гарольд. Критичні погляди: Розповідь служниці. Чикаго, 2010. 350 с.
3. Богачевська М., Павличко С. Націоналізм і фемінізм – одна монета спільного вжитку. Гендерні студії. Незалежний культурологічний часопис. Київ: Наукова думка, 2000. 56 с.
4. Віскер Г. Маргарет Етвуд: Вступ до критичних поглядів на її художню літературу. Китай, 2012. 220 с.

5. Волянська Ю. Типологія повтору в поетичному мовленні кінця ХХ – початку ХХІ століття : дис., 2013. 229 с.
6. Воронцова М. Ю. Своєрідність романістики М. Етвуд : Дис. Дніпропетровськ : Дніпропетровський національний університет, 2005. 218 с.
7. Григоренко В. Етвуд та сучасна культура. Дніпро , 2021. 300 с.
8. Джонсон К. Розуміння Розповіді служниці: Студентський збірник проблем, джерел та історичних документів. Нью-Йорк, 1999. 320 с.
9. Доу Д. Підходи до викладання творів Маргарет Етвуд «Розповідь служниці» та інших. Нью-Йорк, 1996. 300 с.
10. Етвуд М, Елізабет М. Маргарет Етвуд: Розмови. Оттава, 2019. 150 с.
11. Етвуд М. Свідчення. Торонто, 2019. 400 с.
12. Євтушенко Л. Сучасна американська жіноча література через призму фемінізму та етносу, 2000. 254 с.
13. Жулавська О.О. Стратегії одомашнення і очуження в англо-українському перекладі синестезійних метафор (на матеріалі художнього тексту). *Science and Education a New Dimension. Philology*. VII(62), Issue: 211, 2019. С. 70–74.
14. Захаренко В. Маргарет Етвуд: Філософський аналіз. Одеса, 2017. 220 с.
15. Захра С. Жінки Гілеаду як колонізовані суб'єкти в романі Маргарет Етвуд: Дослідження постколоніальних та феміністичних аспектів «Розповіді служниці». *Нарджес*, 2020. 10 с.
16. Іванова О. Етвуд і сучасність: Аналіз творчості. Львів, 2020. 180 с.
17. Івета С. Інтертекстуальність жіночих ролей у «Розповіді служниці» Маргарет Етвуд. 2019. 60 с.
18. Ігнатенко О. Етвуд та соціокультурний контекст. Київ, 2020. 180 с.
19. Ірина Т. Роль Синтаксичних стилістичних засобів у романі М. Етвуд «Історія Служниці». Острог: Національний університет «Острозька академія», 2011. 239 с.
20. Кабул Т. Ходячі Лова: Втрата індивідуальності та самовідчуження в казці служниці. 2009. 108 с.

21. Ковалик М. Модерна жінка в літературі межі ХІХ–ХХ століть: російський та європейський досвід. Наукові записки. Кіровоградський державний педагогічний університет імені Володимира Винниченка, 2009. 202 с.
22. Коваль М. Маргарет Етвуд: Феміністичний аналіз. Львів, 2018. 240 с.
23. Ковальчук М. Маргарет Етвуд: Вплив на літературну сцену. Харків, 2019. 250 с.
24. Кузенко Г. Мовні засоби вираження емотивності. Наукові записки. 2000. 83 с.
25. Кук Н. Маргарет Етвуд: Критичний співробітник. Торонто, 2004. 200 с.
26. Макдона Л. Апокаліпсиси Маргарет Етвуд. Ванкувер, 2020. 180 с.
27. Меган Р. Під його оком: гендерні відносини влади тіла в «Розповіді служниці», 2019. 22 с.
28. Мофорт Л. Втеча з лабіринту обману: постколоніальний підхід до романів Маргарет Етвуд, 2006. 225 с.
29. Овчаренко Н. Ф. Романи-антиутопії Маргарет Е. Етвуд . Слово і Час, 2006. 55 с.
30. Овчаренко Н. Канадський літературний канон на зламі століть. Київ : Видавництво гуманітарної літератури, 2006. 311 с.
31. Павличко С. Фемінізм. Київ : Основи, 2002. 324 с.
32. Павлишин М. Постколоніальна теорія і критика. Антологія світової літературно-критичної думки ХХ ст. Львів : Літопис, 1996. 644 с.
33. Пархоменко І. Релігійні сюжети в романі М. Етвуд «Розповідь служниці». Питання літературознавства. Випуск 82. 85 с.
34. Петрова А. Маргарет Етвуд: Історія та спадок. Київ, 2017. 290 с.
35. Петтерссон Ф. Дискурс і гноблення в «Розповіді служниці», 2009. 30 с.
36. Подгурська І. Проблема автора та авторської модальності в романі Маргарет Етвуд «Оповідь служниці». Актуальні питання гуманітарних наук. 2020. 39 с.
37. Попов С. Творчість Маргарет Етвуд: Історія та вплив. Дніпро, 2021. 280 с.
38. Сидоренко І. Погляд на творчість Маргарет Етвуд. Одеса, 2016. 200 с.

39. Тимейчук І. Дискурс іншого в романі-дистопії М. Етвуд «Історія Служниці». Вісник Львівського університету, 2013. 271 с.
40. Ткаченко А. Етвуд: Портрет письменниці. Харків, , 2019. 190 с.
41. Толан Ф. Маргарет Етвуд: Фемінізм і фантастика. Нью-Йорк, 2007. 16 с.
42. Толан Ф. Маргарет Етвуд: Фемінізм та художня література. Оттава, 2007. 280 с.
43. Чернова Ю. В. Спільні ознаки романів Маргарет Етвуд. Миколаїв: Чорноморський державний університет ім. Петра Могили, 2014. 124 с.
44. Шахова К. Англійська художня антиутопія у світовому контексті. Либідь, 1993. 71 с.
45. Шинкар Т. Жіночі образи в романі М. ЕТВУД «Розовідь служниці». Переяслав-Хмельницький: державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди», 2019. 141 с.
46. Шинкар Т. Жіночі образи в романі М. Етвуд «Розовідь служниці, 2006. 150 с.
47. Янне Л. Політика ідентичності та розповідь служниці, 2019. 63 с.

Лексикографічні джерела

48. Оксфордський словник і тезаурус за редакцією Сари Таллоч. Оксфорд, 1892 р.
49. Словник англійської мови Macmillan за ред. Майкла Ранделла. Macmillan Education, 2002. 1664 с.

Літературні джерела

50. Етвуд М. Оповідь Служниці: роман. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля. 2017. 272 с.
51. Оксенич О. Оповідь служниці. Харків: Клуб Сімейного Дозвілля, 2017. 273 с.

Summary

This graduation thesis addresses Margaret Atwood's dystopian novel «The Handmaid's Tale», focusing on its female characters and use of stylistic devices.

The purpose of the work is a comprehensive analysis of verbal means of expression of the concept of "woman" in Margaret Atwood's dystopian novel «The Handmaid's Tale».

Realization of the set purpose provides the decision of such tasks:

- clarify the basic concepts of the study: «image of woman» and «image appearance of the woman»;
- find out what translation methods Olena Oksenysh used in translation;
- understand whether the translator has retained all the features and characteristics of describing female images;
- analyze a set of linguistic means of verbalization of the studied concept in the work.

Research material: the dystopian novel “The Handmaid's Tale” by M. Atwood and the translation by Olena Oksenysh.

Topic of this work: the reproduction of the verbalized image of Woman in the Ukrainian translation of the dystopian novel “The Handmaid's Tale” by M. Atwood and in the translation by Olena Oksenysh.

The object of the research hence lies in lexical and stylistic devices in the dystopian novel “The Handmaid's Tale” by M. Atwood

The subject of the paper is methods of the reproduction of lexical and stylistic peculiarities in Ukrainian translation of “The Handmaid's Tale”.

Research methods. The main research method is literal translation to achieve a text in the target language which is as correct as it is idiomatic. The author also paraphrases certain sentences using the level of syntactic meanings according to Komissarov. In most cases, Margaret uses adaptation, transposition, formal and partial

equivalences. The translation is confirmed by a partial equivalent. And according to Nida, partial equivalence is the absence of one or more of equivalence aspects.

This work consists of an introduction, three chapters, conclusion and a list of references. The introduction focuses upon the relevance of this topic today and the main tasks of the analysis of this novel.

The Introduction covers the topic of the course paper, the object and the subject of the research as well as main objectives of the paper, its novelty and practical significance.

The first chapter researches different masterpieces by Margaret Atwood and her views and opinions about different stereotypes, gender myths and relationships between men and women. As Atwood was human rights activist all her life, she wanted to dispel stereotypes that men can dominate women and wanted to raise the role of women in this world. With regards to this, she became popular and recognizable.

The second chapter is dedicated to postcolonial and feminist aspects of «The Handmaid's Tale» to illustrate strict restrictions in Gilead. Not only it but also lack of the right to express an opinion, loss of identity and women's relationships. The translator completely reproduced the idea and style of the author, so the reader has a picture of those times. Especially this chapter is about how the author and translator portrayed the appearance of women. It is important to pay attention to how the translator portrayed women in relation to their actions, thoughts and conversations. Moreover, how women resist or obey amidst cruel rules and restrictions. Therefore, knowing what each color means is very important.

Conclusion sum up the findings of the analysis and state whether the main goals have been achieved.

The List of References shows the list of literature used in the course of writing this research.

The course paper is accompanied with the list of references that comprises 52 critical sources, 2 literary sources as well as 2 lexicographic.

Margaret Atwood's masterpiece perfectly depicts the problem of gender inequality, as the theme of women is the main, her writing style and view of the modern

world are quite original. The image of "woman" characterizes her social function, nature, communication and experiences. Therefore, various stylistic devices are used to depict these features.

Margaret does not describe something in two or three words, she devotes a whole paragraph to it so that we can imagine in our heads. All attention is focused on the description of prewomen's dresses, because it is very important in this work. It describes the color, shape, shade and all details.

To sum up, in this work we have a translation with a full equivalent as the pragmatic meanings of the source and target language units are the same. In the dystopian novel, female characters are multifaceted and diverse. Thus, the meaning and imagery are completely conveyed. The denotative meaning is conveyed, because all meanings are correlated with the referent and indicate the concept.

Speaking of the connotative meaning, the author has preserved it. Moreover, the translator paraphrases certain sentences using the level of syntactic meanings according to Komissarov, but the content and idea are preserved. For this reason, we may say that the author described the images of women in great details, and the translator successfully conveyed them, so the reader is pleased to read and have certain images of the characters in the head.

So, the author uses phraseology and many epithets that enrich her language. The connotative meaning is also conveyed, because the reader has a certain image of this woman in the head.

Consequently, the author pays full attention to the description of the details, she mainly uses epithets, comparisons and metaphors to give the reader an idea of women and their appearance. The author also creates certain verbal images in the text in order to fully reveal and describe women. These images have such qualities as specificity and emotionality.

The author also describes the role of women through their description, especially the body. She describes them very negatively and gloomily, you immediately become sad, because the author so accurately reproduces the image of a woman. The

comparisons used by Atwood are strange, at first glance, but at the same time so accurate.

Thus, by describing actions, we can learn the essence of any person. Therefore, your actions are more important than what you say. As the author pays full attention to the description of the details, she mainly uses epithets, comparisons and metaphors to give the reader an idea of women and their appearance. The author also creates certain verbal images in the text in order to fully reveal and describe women. These images have such qualities as specificity and emotionality.

In most cases, Margaret uses literal translation and transposition. According to Eugene Nida, literal translation means a word-for-word translation, achieving idiomatic text.

Thus, Margaret's work is not easy to translate, because she has her own story and certain emotional words. It is necessary to pay attention to details and not miss anything important. "The Handmaid's Tale" shows that the theme of women's rights and equality of all people is still popular and important.

Therefore, it is not necessary to be silent about it to avoid such sad consequences which Margaret shows. On the basis of these theoretical works, we can distinguish the characteristic features of the writer's style. Firstly, it is a detailed description of appearance and not only. Secondly, at the beginning of each work she indicates a certain epigraph. And another feature is the depressive style of the writer.

Summary

Student Serdiuk Viktoriia Serhiivna

Title: Reproduction of the verbalized image of a woman in the Ukrainian translation of M. Atwood's dystopian novel "The Handmaid's Tale"

The **purpose** of the work is a comprehensive analysis of verbal means of expression of the concept of "woman" in Margaret Atwood's dystopian novel «The Handmaid's Tale».

The theoretical meaning lies in the ability of syntactic means to create a logical sequence of events, emphasize important points, develop characters' characters and create an emotional load of the text.

Key words: translation, syntactic means, the role of women.

In the process of working on our research, we performed the **following tasks:**

- clarify the basic concepts of the study: «image of woman» and «image appearance of the woman»;
- find out what translation methods Olena Oksenysh used in translation;
- understand whether the translator has retained all the features and characteristics of describing female images;
- analyze a set of linguistic means of verbalization of the studied concept in the work.

Thus, the original text and the Ukrainian version of the translation were compared. The main task of the translator was to preserve the image of the main character and skillfully reproduce the changes in her consciousness.

The Ukrainian language provides more opportunities to convey the structure of the original, so O.Oksenysh successfully reflects the inner state of the main characters and their thoughts.

The image "appearance of the woman" reveals extensive descriptions of the appearance of the characters with epithets, comparisons, symbols and metaphors. Therefore, the imagery of women is fully preserved and transmitted in translation. The author also describes the role of women through her description, especially the body.

We see the **perspective** of Margaret Atwood's works, because they have significant potential for further research. Her books are often seen in the context of feminism, exploring themes of gender stereotypes, women's roles in society, and power. Additional research could focus on analyzing the political, social, and environmental aspects of her writing, as well as exploring the ways in which she uses science fiction to address current issues.

The translation of Margaret Atwood's works plays an important role in introducing her ideas and concepts into the languages of different cultures. Translators face the challenge of conveying the unique writing style and nuances that are essential to preserving the meaning and emotional depth of the original. Analysis of translations allows us to understand how Atwood's works are perceived and interpreted in different cultures and linguistic environments. Such studies help reveal the impact of the writer's work on various audiences and expand her global understanding.